ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Index huius fasciculi

(An. LIII, n. 5 - 6 Maii 1961)

ACTA IOANNIS PP. XXIII			PAG.
Epistula Apostolica	PAG.	cialis ecclesia B. Mariae V. a Monte Carmelo, Patavii exstans 7 Octobris 1960	262
Celebrandi Concilii Occumenici Ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: de supplicatione habenda proximo festo Pen-	V	1960 Religione. – Basilicae Minoris titulo ac dignitate decoratur paroecialis Steinfeldiae ecclesia Ss. Potentini, Felicii et Simplicii, intra fines dioecesis Aquisgranensis. – 7 Octobris 1960	**************************************
tecostes pro Concilio Oecumenico Vatiticano II 11 Aprilis 1961	241	ALLOCUTIO	
SACRUM CONSISTORIUM	In	1 Aede Sixtina habita, postquam Excmum P. D. Gabrielem Acacium Coussa, Sa-	
Consistorium semipublicum 13 Aprilis 1961	243	crae Congregationis pro Ecclesia Orien- tali Adsessorem, Episcopum graeco ritu Summus Pontifex consecravit 16 Apri-	
CONSTITUTIONES APOSTOLICAE I. Indonesianae, Quod Christus, - In Re-		lis 1961	265
publica Indonesiana episcopalis Hierar- chia constituitur 3 Ianuarii 1961 . II. Bahamasensis (Nassaviensis). Sicut gran- dior Vicariatus Apostolicus Baha-	244	ACTA SS. CONGREGATIONUM	
masensis ad gradum dioecesis attollitur, « Nassaviensis » appellandae. – 5 Iulii		Sacra Congregatio Consistorialis	
1960	249 I.	Provisio Ecclesiarum . Guadalajarensis - Colimensis Decretum de finium dioecesium immutatione	269
Paraguay (Caacupensis). Qui acque. – Detractis quibusdam territoriis ab Ec-	11	31 Ianuarii 1961	270
clesiis Ssmae Assumptionis et Ssmae Conceptionis in Paraguay, Praelatura « nullius » conditur, cuius nomen « Caa-		de mutatione finium dioecesium 6 Februarii 1961	271
cupensis » erit 2 Augusti 1960 IV. Sideropolitanae. Magna quae Admini-	251	Sacra Congregatio Rituum	
stratio Apostolica cui nomen Burgen- land, in Austria, ad dioecesis dignita- tem evehitur, nomine «Sideropolita- nae» 15 Augusti 1960	I. 253	Limana. – Decretum reassumptionis Cau- sae pro canonizatione Beati Ioannis Massias seu Macias, Confessoris, laici	
V. Urbis, Consucverunt Templum S. Se- bastiani Martyris ad Catacumbas ad dignitatem tituli Presbyteralis Cardina-	11	professi Ordinis Praedicatorum 20 Iu- lii 1960	272
licii attollitur 30 Decembris 1960 . VI. Urbis. <i>Plurima quae</i> Templum Ssmi	255	sae pro beatificatione Servi Dei Ruperti Mayer, sacerdotis professi S. J 20 Iu-	274
Redemptoris et S. Alfonsi in Exquiliis ad tituli Presbyteralis Cardinalicii di- gnitatem evehitur 30 Decembris 1960	257	II 1960 II. Tarvisina Decretum de tuto pro cano- nizatione Beatae Mariae Bertillae Bo-	211
LITTERAE APOSTOLICAE		seardin, Virginis ex Instituto Sororum Magistrarum a S. Dorothea Filiarum	
 Expedit sane Sanctus Raphaël Ar- changelus in praecipuum Patronum, et Sanctus Ioannes Maria Vianney, Conf., 	IX	Sacrorum Cordium 9 Novembris 1960 V. Friburgen Decretum reassumptionis Causae pro canonizatione Beati Ber-	278
in secundarium Patronum universae ar- chidioecesis Dubuquensis eliguntur	070	nardi, Marchionis Badensis, Confessoris 11 Novembris 1959	280
25 Iulii 1960	258	ACTA TRIBUNALIUM	
perpetuo transfertur. – 3 Septembris 1960	260	Sacra Romana Rota	
III. Salubri ducti Sanctus Ioseph, Deiparac Sponsus, et Sanctus Michaël Archan-		itatio edictalis:	
gelus Patroni aeque principales, Sancti vero Franciscus Assisiensis, Ioannes M. Vianney et Isidorus Agricola secun- darii Patroni universae dioecesis Tolu-	No	outhwarcen Nullitatis matrimouli (Calleja - Travers Tauss) 22 Aprilis 1961	282
censis declarantur 28 Septembris 1960 IV. <i>Pietatis marialis</i> Basilicae Minoris ho-	261	DIARIUM ROMANAE CURIAE	
noribus et privilegiis cumulatur paroe-	Si	egreteria di Stato · Nomine e Oporificenze	000

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Directio: Palazzo Apostolico - Città del Vaticano - Administratio: Libreria Editrice Vaticana

ACTA IOANNIS PP. XXIII

EPISTULA APOSTOLICA

Ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: de supplicatione habenda proximo festo Pentecostes pro Concilio Oecumenico Vaticano II.

IOANNES PP. XXIII

Venerabiles Fratres, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Celebrandi Concilii Oecumenici postquam inivimus propositum, supplices Deo cotidie admovimus preces, ut misericordiae suae abundantiam in Ecclesiam eiusque Pastores effunderet. Concilium enim opus grande est, cui hominum non sufficiunt vires: sed per Redemptorem Nostrum vim efficacitatemque obtinet, qui, Apostolos suos benigne alloquens, se rogaturum Patrem promisit ut alium Paraclitum ipsis daret, Spiritum veritatis: «Ille vos docebit omnia et suggeret vobis omnia, quaecumque dixero vobis ».¹

Ea quidem de causa saepissime hortati sumus vos, Venerabiles Fratres, et fideles omnes, sacrorum in primis alumnos, pueros, aegrotos, ut per ingeminatas cunctorum preces atque oblata Deo sacrificia, Omnipotentis Dei indulgentiam consequeremur et gratiam.

Laetanti animo conspeximus et divini auxilii et vestrae sedulitatis argumenta: quandoquidem quod suavissima exspectatione in Coenobio Basilicae Ostiensis nuntiavimus, res iam exstat magna consideratione

¹ Io. 14, 26.

digna, quae Patrum Cardinalium atque sacrorum Antistitum admirationem et concordem plausum excitat: piamque fidelium plebem in universo orbe gaudio complet sancto. Quod autem modicum semen apparebat, in arborem crescit virentem, frondibus, floribus, fructibus conspicuam, quae magnam spem, in Ecclesiae decorem, portendit.

Misericordias Domini in aeternum cantemus, Eique gratias humiliter agamus, quoniam largissima ope tantum prosperavit inceptum.

Cum autem labores Concilio apparando impensiores fiant, atque iterandarum precum necessitas magis magisque persentiatur, exoptamus, Venerabiles Fratres, ut proximo adventante festo Pentecostes, sollemni praemissa — ut mos est — novendiali supplicatione, flagrantes in universa Ecclesia Nobiscum admoveantur Spiritui Sancto preces, ut eis praesertim adsit, qui parando Concilio operam sollerter impendunt: mentes visitet, superna gratia impleat, fons vivus, ignis, caritas.

Deiparae Virginis Mariae, quae est mater gratiae et Concilii patrona caelestis, potens advocetur intercessio; atque votis indulgeat S. Ioseph, eius Sponsus castissimus, cui nuper Concilium fidenter commisimus.

Sollemni huic supplicationi splendorem addere volentes, proximo die Pentecostes in Basilica Petriana, quae erit Concilii sedes, quibusdam Episcopis ad Evangelium in longinquis oris nuntiandum electis consecrationem Ipsi conferemus.

Cupimus praeterea ut opportuna incepta foveantur et multiplicentur, quae fidelium mentibus proximi Concilii Oecumenici momentum atque proposita illustrent.

Plane speramus, Venerabiles Fratres, fore ut Deus Omnipotens atque beati Caelites aurem suam precibus accommodent nostris; atque Ecclesia, suo splendore latissime fulgens, praebeat cunctis mirum unitatis, veritatis caritatisque spectaculum, quod conspicientes ad eam trahantur, qui extra maternum eius sinum ad haec usque tempora degunt.

Qua freti fiducia, vobis singulis universis, Venerabiles Fratres, et gregi unicuique vestrum concredito, Apostolicam Benedictionem effusa caritate impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die XI mensis Aprilis anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

IOANNES PP. XXIII

SACRUM CONSISTORIUM

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM

Feria quinta, die XIII mensis Aprilis anno MCMLXI, in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani, habitum est *Consistorium semipublicum* pro Canonizatione Beatae Mariae Bertillae Boscardin, Virginis ex Instituto Sororum Magistrarum a S. Dorothea Filiarum Sacrorum Cordium.

Beatissimus Pater, priusquam adstantium sententiam exquireret, ita eos est allocutus:

Omnino cognitum est vobis, cur vos hodie in amplissimum hunc consessum convocaverimus: ut nempe causa agatur de Beata Maria Bertilla Boscardinia, in Sanctarum Caelitum ordinem cooptanda.

De huius Virginis vita opportune vobis traditi sunt commentarii, ex quibus facile colligere potuistis, satis constare de eius virtute, sanctitate ac de mirabilibus signis, ab eadem Deo donante patratis. Peculiari autem modo vos tenuisse putamus, quam insigni pietate Beata Maria Bertilla Boscardinia summum Deum Divinumque Redemptorem coluerit, quanta morum innocentia animique praestiterit verecundia, quanto denique proximorum iuvandorum, praesertim miserorum et aegrotantium, ardore flagraverit. Quae omnia tunc vobis fore vel magis perspecta existimamus, postquam Venerabilis Frater Noster Caietanus Cicognani, Supremi Consilii sacris Ritibus tuendis Praefectus, presso, uti consuevit, luculentoque sermone de hac Virgine causam oraverit.

Quod vero ad Nos attinet, quamquam sumus plane conscii, in iis quae vel ad religionis doctrinam vel ad morum tradenda praecepta pertineant, ex Divini ipsius Ecclesiae Conditoris promissis superna Spíritus Sancti lumina numquam Nobis esse defutura, tamen, cum a translaticio huius Apostolicae Sedis instituto discedere non placeat, cupimus idcirco, ut Nobis tam graves Apostolici muneris partes implentibus sensum quoque vestrum hac super re aperiatis. Quam ob rem nolumus hanc Virginem sanctitatis compotem esse sollemniter statuere,

eandemque christifidelibus ad imitandum proponere, prius quam declaraveritis quid singuli hac de causa opinemini.

Vos igitur precario, Venerabiles Fratres, rogamus, ut alius ex alio, servato dignitatis vestrae ordine, quae sit vobis de huiusmodi causa sententia, considerate Nobis significetis.

Exceptis Emorum Patrum Cardinalium et Excmorum Antistitum adstantium suffragiis, Summus Pontifex haec addidit verba:

Non mediocriter profecto laetamur vos, Venerabiles Fratres, haud secus atque Nosmet, exoptare, ut Beata Maria Bertilla Boscardinia Sanctarum Caelitum ornetur infula.

Sciatis igitur Nobis esse deliberatum eam sanctitudinis honoribus decorare; idque facere, Deo iuvante et aspirante, in festo Christi Iesu in caelum ascendentis, hoc est die xi proximi mensis Maii, in Basilicae Vaticanae maiestate, celeberrimis iis caerimoniis, quae christifidelium animos ad pietatem commovent.

Interea vero Deo supernorum donorum Largitori preces admovere pergatis, ut quod sumus decreturi, id in Ecclesiae sanctae decus et incrementum vertat; sitque omnibus ad christianam virtutem salutare invitamentum.

De quibus omnibus ut acta conficerent, Exc. P. D. Henricus Dante, Caerimoniarum Apostolicarum Praefectus, loco Procuratoris Fiscalis Rev. Camerae Apostolicae, adstantibus Protonotariis Apostolicis de more mandavit.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

T

INDONESIANAE

In Republica Indonesiana episcopalis Hierarchia constituitur

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quod Christus, adorandus Dei Filius, Apostolos iussit, ut, videlicet, mundum universum peragrantes populis ac gentibus Evangelium praedicarent laetissimaque tuba nuntiarent iam omnes homines, a peccato

245

liberatos, in unum salutis ovile ingredi posse, id sane semper in Ecclesia felicissime factum est, si quidem tam innumerae populorum multitudines christiana fide renovatae sunt tamque late est christianae religionis prolatum imperium, ut profecto ad ultimas usque terrae oras sanctissimum Christi nomen summa laude celebretur, eique tamquam Deo oblatio munda et immaculata ubique terrarum offeratur (cfr. Mal., 1, 11). Quod cum hac nostra aetate singulari Dei benevolentia in Indonesia evenerit, visum est venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Sacrae Congregationi Fidei Propagandae praepositis ibi loci ad episcopalis Hierarchiae constitutionem iam esse veniendum. Quam ob rem, re bene reputata, auditoque dilecto Filio Caietano Alibrandi, Apostolico in Indonesia Internuntio, de Nostra apostolica auctoritate ea quae sequuntur decernimus et iubemus. Omnes Reipublicae Indonesianae Ecclesias per has sub plumbo litteras in dioecesis formam redactas ita disponimus ut sex omnino in ea regione ecclesiasticae provinciae habeantur, nempe: Provincia Diakartana, quae constabit metropolitana Ecclesia eiusdem nominis, hucusque Apostolico Vicariatu, cuius cathedralis aedes erit Beatae Mariae Virgini in Caelum Assumptae sacra; et his quae sequuntur dioecesibus suffraganeis: Bandungensi, hucusque Apostolico Vicariatu, cuius cathedralis aedes erit S. Petro Apostolo sacra: et Bogorensi, hucusque Apostolica Praefectura, Sukabumensi nomine, cuius cathedralis aedes erit Beatae Mariae Virgini sacra. Provincia Semarangensis, quae complectetur metropolitanam Sedem Semarangensem, adhuc Vicariatum Apostolicum, cuius cathedrale templum B. M. V. Reginae Sacratissimi Rosarii dicabitur; et suffraganeas dioeceses: Purvokertoënsem, adhuc Vicariatum Apostolicum, cuius cathedrale templum D. N. I. C. Regi dicabitur; Surabaiensem, adhuc Apostolicum Vicariatum, cuius cathedrale templum Sacratissimo Cordi Iesu dicabitur; Malangensem, adhuc Apostolicum Vicariatum, cuius cathedrale templum B. M. V. de Monte Carmelo dicabitur. Provincia Endehena, quam efficient: Ecclesia Endehena, ad hunc diem Apostolicus Vicariatus, cuius princeps templum erit D. N. I. C. Regi consecratum; et sequentes dioeceses: Larantukana, ad hunc diem Apostolicus Vicariatus, cuius princeps templum erit B. M. V. Reginae Sacratissimi Rosarii consecratum; Rutengensis, ad hunc diem Apostolicus Vicariatus, cuius princeps templum erit B. M. V. in Caelum Assumptae et S. Iosepho consecratum; Denpasarensis, ad hunc diem Apostolica Praefectura, cuius princeps templum erit S. Iosepho consecratum; Atambuaënsis, ad hunc diem Apostolicus Vicariatus, cuius princeps templum erit B. M. V. nulla labe Conceptae consecratum. Provincia Medanensis, quae constituetur metropolitana Sede Medanensi, hactenus Apostolico Vicariatu, cuius cathedralis titulus erit a B. M. V. omnis labis experte; et dioecesibus quas subiungimus: nempe Palembangensi, hactenus Apostolico Vicariatu, cuius cathedralis titulus erit item a B. M. V. sine ulla labe Concepta; Pangkalpinangensi, hactenus Apostolico Vicariatu, cuius cathedralis titulus erit a S. Iosepho; Tandiungkarangensi, antea Praefectura Apostolica de Tandjung Karang, cuius cathedralis titulus erit a D. N. I. C. Rege; Padangensi, antea Praefectura Apostolica, cuius cathedralis titulus erit a S. Teresia ab Infante Iesu. Provincia Pontianakensis, ex his Sedibus composita: Pontianakensi tamquam metropolitana, usque ad praesens Apostolico Vicariatu, cuius praecipuum templum S. Iosepho vovetur; et suffraganeis dioecesibus Bandiermasinensi, usque ad praesens Apostolico Vicariatu, cuius praecipuum templum Sanctae Familiae I. M. I. vovetur; Samarindaënsi. usque ad praesens Apostolico Vicariatu, cuius praecipuum templum Beatae Mariae Virgini a Perpetuo Succursu vovetur; Ketapangensi, usque ad hunc diem Apostolica Praefectura, cuius praecipuum templum S. Gemmae Galgani vovetur; Sintangensi, usque ad praesens Apostolico Vicariatu, cuius praecipuum templum D. N. I. C. Regi vovetur. Provincia Makassarensis, quae fiet his Ecclesiis: Makassarensi ipsa, ad hoc tempus Apostolico Vicariatu, quae metropolitanae Sedis dignitate honestabitur; Manadoënsi et Amboinaënsi tamquam dioecesibus suffraganeis, hactenus Apostolicis Vicariatibus; Makassarense cathedrale templum Sacratissimo Cordi Iesu dicabitur, reliquarum vero Ecclesiarum B. M. V. quavis labe experti. Decernimus praeterea ut recensita territoria iurisdictioni Sacrae Congregationis Fidei Propagandae obnoxia esse pergant. Singularum autem Ecclesiarum Praesules, quos omnes magna laude sane prosequi oportet, Episcoporum residentium ordini ascribere placet, adeo nempe ut in Provincia Diakartana venerabilis Frater Hadrianus Djajasepoetra ab Ecclesia titulo Trisipensi ad metropolitanam Sedem Diakartanam transferatur; venerabilis Frater Petrus Marinus Arntz, ab Ecclesia titulo Stectorena ad Sedem cathedralem Bandungensem; in Provincia Semarangensi venerabilis Frater Albertus Soegijapranata ab Ecclesia titulo Danabena ad Sedem metropolitanam Semarangensem; Villelmus Schoemaker ab Ecclesia titulo Balburensi ad Sedem cathedralem Purvokertoënsem;

venerabilis Frater Ioannes Klooster ab Ecclesia titulo Germanicopolitana ad Sedem cathedralem Surabaiensem; venerabilis Frater Antonius E. I. Albers ab Ecclesia titulo Thubunensi in Numidia ad cathedralem Sedem Malangensem; in Provincia Endehena venerabilis Frater Gabriel Manek ab Ecclesia titulo Alindensi ad metropolitanam Sedem Endehenam; venerabilis Frater Antonius Hubertus Thiissen ab Ecclesia titulo Nilopolitana ad cathedralem Sedem Larantukanam; venerabilis Frater Villelmus van Bekkum ab Ecclesia titulo Tigiensi ad cathedralem Sedem Rutengensem; venerabilis Frater Theodorus van den Tillaart ab Ecclesia titulo Muliensi ad cathedralem Sedem Atambuaënsem; in Provincia Medanensi venerabilis Frater Antonius Henricus van den Hurk ab Ecclesia titulo Phelbesiana ad metropolitanam Sedem Medanensem; venerabilis Frater Henricus Martinus Mekkelholt ab Ecclesia titulo Athyrensi ad cathedralem Sedem Palembangensem; venerabilis Frater Nicolaus Petrus van der Westen ab Ecclesia titulo Bladiensi ad cathedralem Sedem Pangkalpinangensem; in Provincia Pontianakensi venerabilis Frater Herculanus J. M. Van der Burgt ab Ecclesia titulo Abilena in Palaestina ad cathedralem Sedem metropolitanam Pontianakensem; venerabilis Frater Villelmus Ioannes Demarteau ab Ecclesia titulo Arsinoënsi in Cypro ad cathedralem Sedem Bandiermasinensem; venerabilis Frater Iacobus Henricus Romeijn ab Ecclesia titulo Zenopolitana in Isauria ad cathedralem Sedem Samarindaënsem; in Provincia Makassarensi venerabilis Frater Nicolaus Schneiders ab Ecclesia titulo Coënsi ad cathedralem Sedem metropolitanam Makassarensem; venerabilis Frater Nicolaus Verhoeven ab Ecclesia titulo Hermonthitana ad cathedralem Sedem Manadoënsem; venerabilis Frater Iacobus Grent ab Ecclesia titulo Parlaitana ad cathedralem Sedem Amboinaënsem. Sedibus vero Bogorensi, Denpasarensi, Tandiungkarangensi, Padangensi, Ketapangensi et Sintangensi ad praesens sacris Pastoribus expertibus, mox per apostolicas Litteras providebimus. Curent singuli Episcopi ut quo meliore modo fieri potest pueris consulant, qui ad sacerdotium vocentur; hi enim sunt verae dioecesium divitiae atque thesauri. Item, ubi possit, Canonicorum Collegia condantur iuxta normas a nobis dandas; interea tamen Consultores dioecesani deligantur, qui Episcopis consilio et opera assint. Ad regimen denique dioecesium quod attinet, ad administrationem hisque similia, ea serventur quae Codex Iuris Canonici statuit. Ceterum has Litteras Nostras dilectus Filius Caietanus Alibrandi exsequi studebit, vel quem ille delegaverit,

factis ad id necessariis facultatibus. Re vero peracta, idem documenta exarari faciet, quorum sincera exempla ad Sacram Congregationem Fidei Propagandae cito mittet. Quod si alius eo tempore eidem Internuntiaturae praesit, hic mandata Nostra haec perficiet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die tertio mensis Ianuarii, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo primo, Pontificatus Nostri tertio.

Pro S. R. E. Cancellario
DOMINICUS Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

GREGORIUS P. Card. AGAGIANIAN
S. C. de Prop. Fide Praefectus

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, Proton. Apost. Albertus Serafini, Proton. Apost.

Loco A Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CV, n. 47.

II

BAHAMASENSIS (NASSAVIENSIS)

Vicariatus Apostolicus Bahamasensis ad gradum dioecesis attollitur, « Nassaviensis » appellandae.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Sicut grandior in homine, provido naturae instituto, aetas tenerae succedit aetati, ita, benigno Dei consilio, in Ecclesia sancta fit quotiens divinum a se conditum in animis semen (cfr. 1 Io. 3, 9) generosi sacerdotes excolant atque tueantur. Quoniam igitur Apostolicus Vicariatus Bahamasensis cum ob sacerdotum sollertiam, tum ob christifidelium merita, tum denique ob operum rerumque vigorem, tam optimae spei dederit fructus, ut prorsus esse tempus videatur hunc ad dioecesis gradum evehi posse; audito consilio venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Fidei Propagandae praepositorum itemque venerabilis Fratris Aegidii Vagnozzi, Archiepiscopi titulo Myrensis et Apostolici in Americae Septentrionalis Civitatibus Foederatis Delegati, de apostolica Nostra auctoritate sequentia decernimus atque sancimus. Apostolicum Vicariatum Bahamasensem ad dioecesis dignitatem perducimus, quae ab urbe regionis principe Nassaviensis appellabitur, quaeque Nobis et huic Romanae Sedi erit subiecta, ac pariter Sacro Consilio Fidei Propagandae obnoxia esse perget. Novae dioecesis cura regimenque penes monachos erit Abbatiae S. Ioannis de Collegeville, Ordinis S. Benedicti, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis nutum, ut qui adhuc uberrime animis quaerendis ibi laboraverunt, multiplicato studio novam dioecesim in virtutis sanctitatisque veluti viridarium transferant. Sedes ac domicilium Episcopi erit urbs vulgo Nassau, cuius templum, S. Francisco Xaverio dicatum, cathedram pontificalis magisterii exinde habebit, idemque honore cathedralium aedium decorabitur. Episcopus autem omnia habebit iura et privilegia quae ad omnes spectant eiusdem dignitatis sacrorum Antistites; oneribus autem atque obligationibus sui muneris tenebitur. Volumus praeterea ut in Nassaviensi dioecesi Canonicorum Collegium constituatur; quodsi rerum adiuncta id in praesens fieri impediant, libenter sinimus ut Canonicorum loco dioecesani eligantur Consultores. Seminarium item saltem elementarium quam cito condatur, iis pueris instituendis quos

Christus vocaverit, ad sacrarum legum normam et iuxta praescripta Sacrae Congregationis de Propaganda Fide. Mensa episcopalis, quam vocant, iisdem constabit bonis quae adhucusque Apostolico Vicariatui Bahamasensi fuerunt, simulque pecuniis rebusque sponte a fidelibus oblatis. Nassaviensis denique Ecclesiae administratio et cura, pariterque Capitularis Vicarii, Sede vacante, electio, cleri fideliumque iura et onera, iussis Codicis Iuris Canonici regantur. Quod reliquum est, decernimus ut has Nostras Litteras ad exsecutionem deducat venerabilis Frater Aegidius Vagnozzi, quem diximus, vel ille qui eo tempore quo haec fiant eidem praeerit Apostolicae Delegationi, facta potestate et alium quemlibet ad hanc rem delegandi virum, dummodo ecclesiastica dignitate pollentem. Qui vero negotium perfecerit, onus habebit et effectae rerum mutationis documenta exarandi et eorum fide digna exempla ad Sacram Congregationem Fidei Propagandae quam primum mittendi.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die quinto mensis Iulii, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO S. R. E. Cancellarius GREGORIUS P. Card. AGAGIANIAN S. C. de Prop. Fide Pro-Praefectus

Franciscus Tinello Apostolicam Cancellariam Regens

> Albertus Serafini, Proton. Apost. Caesar Federici, Proton. Apost.

Loco & Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CIII, n. 84.

III

SS. ASSUMPTIONIS – SS. CONCEPTIONIS IN PARAGUAY (CAACUPENSIS)

Detractis quibusdam territoriis ab Ecclesiis Ss.mae Assumptionis et Ss.mae Conceptionis in Paraguay, Praelatura « nullius » conditur, cuius nomen « Caacupensis » erit.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Qui aeque ac S. Petrus ad officium omnium maximum vocati sumus, administrandi nempe Ecclesiam universam eosque omnes in aeternam vitam custodiendi quos Dei Filius dolorumque, cruciatuumque, ipsiusque mortis toleratione redemit, non dubitamus profecto omni ope contendere ut, iis suppeditatis gentibus quae ad aequiorem christianae religionis usum conducant, facilius possint, post huius vitae vicissitudines et casus, immortalia nec umquam occidentia consegui bona. Quam ob rem, cum dilectus Filius Carolus Martini, in Paraquariana Republica Apostolicus Nuntius, post sententiam rogatos venerabiles Fratres Ioannem Iosephum Hannibalem Mena Porta, Archiepiscopum SS. Assumptionis, atque Aemilium Sosa Gaona, Episcopum SS. Conceptionis in Paraguay, ab hac Apostolica Sede expostulaverit ut, divisis territoriis Ecclesiarum quibus iidem sacri Praesules praeessent, nova praelatura « nullius » constitueretur, Nos, id censentes valde populi utilitatibus esse cessurum, re bene reputata, ea quae sequuntur, decernimus ac iubemus. Ab archidioecesi SS. Assumptionis curiarum territorium separamus quae sequuntur: Altos, Atyrá, Caacupé, Emboscada, San Bernardino, Nueva Colombia, Tobati, Piribebuy; a dioecesi vero SS. Conceptionis in Paraguay territorium dividimus curiarum, quibus haec sunt apud vulgus nomina: Arroyos y Esteros, Caraguatay, Eusebio Ayala, Itacurubi de la Cordillera, Juan de Mena, Isla Pucu, Santa Elena, Valenzuela, Primer de Marzo, San José de los Arroyos. Quibus terris novam praelaturam « nullius » condimus, Caacupensem appellandam, iisdemque finibus cingendam atque regiones, quibus constat, simul sumptae. Sedem praelaturae Praesul in urbe Caacupé collocabit; cathedram vero in templo curiali ibidem exstante B. M. V. nulla labe conceptae sacro, quod ad dignitatem templi praelaticii tollimus cum iuribus et honoribus. Etiam

sacer Antistes, ut aequum, iis omnibus iuribus et privilegiis utetur, quibus sui gradus Praelati per orbem terrarum fruuntur, oneribusque congruis obligabitur. Sive praelatura Caacupensis, praeterea, sive eius Praesul Sedi SS. Assumptionis eiusque Ordinario Metropolitae oboedient tamquam suffraganei. In nova Ecclesia Seminarium saltem elementarium exstruatur, pueris excipiendis qui ad sacerdotium Dei gratia invitentur; quod ad normas iuris communis fiat atque secundum regulas Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus. Cum vero iuvenes eo adoleverint, ut philosophiae atque sacrae Theologiae operam dare debeant, tunc qui meliores fuerint Romam mittantur, Collegio Piano Latino Americano excipiendi. Mensam praelaticiam, quam dicunt, constituent: Curiae proventus, fidelium collationes, stipendium a civili auctoritate dandum, bonorum pars, quae praelaturae advenient iuxta canonem 1500 C. I. C. De clero autem haec decernimus: ut videlicet sacerdotes Ecclesiae illi accenseantur in qua beneficium aut officium, post has Litteras ad effectum adductas, habeant; ceteri vero clerici, in qua legitimum habeant domicilium. Regimen dioecesis, administratio, electio Vicarii Capitularis, Sede vacante, aliaque huiusmodi iure canonico omnino temperentur. Documenta denique et acta, quae ad novam praelaturam respiciant, statim ad eius Curiam praelaticiam mittantur, in tabulario rerum religiosarum magna cura custodienda. Ceterum, quae per has Litteras Nostras mandavimus dilectus Filius Carolus Martini, quem memoravimus, exsequi studebit, vel per se ipse, vel per alium, factis ad id facultatibus necessariis; re autem peracta, idem documenta exarari iubebit, eademque sinceris exemplis ad Sacram Congregationem Consistorialem cito mittet. Quod si alius eo tempore in Paraquariana Republica Nuntii munere fungatur, hic quae iussimus faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint

subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum ex Arce Gandulfi, prope Romam, die altero mensis Augusti, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO S. R. E. Cancellarius MARCELLUS Card. MIMMI S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Caesar Federici, Proton. Apost. Albertus Serafini, Proton. Apost.

Loco & Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol CIV, n. 10.

IV SIDEROPOLITANAE

Administratio Apostolica cui nomen Burgenland, in Austria, ad dioecesis dignitatem evehitur, nomine « Sideropolitanae ».

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Magna quae ecclesiasticae circumscriptiones in universa Ecclesia incrementa capiunt summo Nos quidem afficiunt gaudio, qui inspicimus catholicas res feliciter florere Christique fideles in fide et caritate crescere. Quod cum prospere evenisse novissemus etiam ad Apostolicam Administrationem quod attinet, cui Burgenland in Austria nomen, eam censuimus, inita die 23 mensis Iunii, hoc anno, Conventione cum supremis Reipublicae Austriacae Moderatoribus, ad dioecesis dignitatem evehendam esse: sua enim Curia iam est instructa sacroque Seminario alumnis ad sacerdotium parandis. De consilio ideo venerabilis Fratris Ioannis Dellepiane, Archiepiscopi titulo Stauropolitani et in Austria Apostolici Nuntii, audito venerabili Fratre Stephano László, Episcopo titulo Metellopolitano et Administratore Apostolico Burgenland in

Austria, eorum quoque consensu suppleto qui hoc in negotio aliquod ius vel habeant vel se praesumant habere, apostolica usi Nostra potestate ea quae sequuntur decernimus ac iubemus. Administrationem Apostolicam quam diximus ad dioecesis gradum attollimus, Sideropolitanae appellandae iisdemque terminandae finibus ac in praesens cingitur. Sedes episcopalis in urbe Eisenstadt cognominata ponetur, Episcopi vero cathedra in templo Deo in honorem S. Martini Turonensis dicato, quod ad dignitatem cathedralis aedis evehimus, debitis concessis privilegiis. Episcopo quoque iustos damus honores, onera obligationesque congruentes imponimus. Sive dioecesis Sideropolitana sive eius sacrorum Antistes iurisdictioni Archiepiscopi Vindobonensis subicietur, cui erunt suffraganei atque obnoxii. Decernimus praeterea ut cathedrale Canonicorum Collegium constituatur: id enim Ecclesiae decori multum confert; quod ad normas per alias sub plumbo Litteras edendas fiat. Quoad vero id condatur, sinimus in eorum locum Consultores dioecesanos eligi, qui a suo munere cessabunt Canonicorum collegio constituto. Mensa episcopalis, quam dicunt, Curiae proventibus efficietur, fidelium collationibus assignataque a civili Gubernio dote. Regimen insuper atque administratio novae Ecclesiae, item electio Vicarii Capitularis, Sede vacante, hisque similia Iuris Canonici legibus temperentur. Ceterum hae Nostrae sub plumbo Litterae a venerabili Fratre Ioanne Dellepiane, quem memoravimus, ad effectum deducentur, vel ab eo quem ipse delegaverit, factis in id necessariis facultatibus; re vero acta, idem documenta exarari faciet eaque sinceris exemplis ad Sacram Congregationem Consistorialem quam primum mittenda curabit. Quod si fiat ut eo tempore alius eidem Apostolicae Nuntiaturae praesit, hic mandata Nostra omnia faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si

ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum ex Arce Gandulfi, prope Romam, die decimo quinto mensis Augusti, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO S. R. E. Cancellarius

MARCELLUS Card. MIMMI S. Congr. Consisterialis a Secretis

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.* Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Loco 🎛 Plumbi

In Ap. Canc, tab., vol. CIV, n. 20.

1

URBIS

Templum S. Sebastiani Martyris ad Catacumbas ad dignitatem tituli Presbyteralis Cardinalicii attollitur.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Consueverunt Summi Pontifices, quos lectissimos viros in amplissimum Cardinalium Senatum allegissent, iis titulis presbyteralibus vel diaconiis condecorare quibus Petri Sedes inde a vetustissimis temporibus ornata refulget; hoc enim fit ut non modo invicta sanctorum martyrum fides in memoria habeatur, sed catholici orbis vinculum cum Romana Ecclesia, omnium Ecclesiarum matre atque capite, apertissime appareat. Quam ob rem, cum pro augendo Purpuratorum numero alii constituendi sint tituli, sacrum templum S. Sebastiani Martyris ad Catacumbas ad cardinalicii tituli dignitatem censuimus attollere. In eo enim et Beati Martyris corpus servatur et sacrae Apostolorum Petri et Pauli exuviae olim requieverunt, ut Damasi testimonium fert apertaeque inscriptiones demonstrant; ibi etiam Romani Pontifices sollemnes per saecula

supplicationes habuerunt, illucque frequentes undique convenerunt et usque conveniunt christifideles. Huic igitur templo, quod Ordinis Fratrum Minorum sodalium sollertia custodit, auctoritate Nostra dignitatem tituli Presbyteralis Cardinalicii deferimus, factis scilicet iuribus, honoribus et privilegiis quibus cetera in Urbe eiusdem ordinis templa iure vel consuetudine fruuntur. Volumus praeterea ut hae Litterae Nostrae, cum primum acceptae fuerint, eius cura qui modo eidem templo S. Sebastiani rector praeest, sive clero sive populo legantur, diem festum de praecepto agentibus. Cuius rei, negotio peracto, ad Sacram Congregationem Consistorialem cito notitia feratur.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die tricesimo mensis Decembris, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri tertio.

IACOBUS A. Card. COPELLO

S. R. E. Cancellarius

MARCELLUS Card. MIMMI

S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, Proton. Apost. Bernardus De Felicis, Proton. Apost.

Loco A Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CIV, n. 81.

VI URBIS

Templum Ss.mi Redemptoris et S. Alfonsi in Exquiliis ad tituli Presbyteralis Cardinalicii dignitatem evehitur.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Plurima quae in hac alma urbe sacra exstant templa vel antiquitate eximia vel structoriae artis decore vel Sanctorum virorum memoria, eo sane praeclariora fiunt cum christiani populi animantur frequentia Religiosorumque Ordinum opere et navitate veluti fecundantur, Horum autem nonnulla consueverunt Romani Pontifices Nosque Ipsi aliquando privilegiis et honoribus ditare ad insignioremque dignitatem extollere, eo scilicet consilio ut Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus assignarentur. Quae inter, sacra est etiam aedes annumeranda Ssmi Redemptoris et S. Alfonsi Episcopi in Exquiliis, a Sodalibus exstructa Congregationis Ssmi Redemptoris, quibus semper maximae curae fuit erga Beatissimam Christi Matrem religionis cultus, incorrupta christiani populi fides, recti hominum mores. Accedit quod eodem in templo, cui in praesens peculiari ornamento est illa Beatae Mariae Virginis a Perpetuo Succursu nuncupatae imago, principem sedem habet pia Congregatio eiusdem B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi, idemque prope Academia Alfonsiana disciplinis morum tradendis, Collegium alumnis Congregationis Ssmi Redemptoris ex omnibus nationibus recipiendis iamdiu virent, et eiusdem Congregationis Supremus Rector atque eius Consilium morantur. Quapropter, de apostolica Nostra potestate, templum Ssmi Redemptoris et S. Alfonsi in Exquiliis ad gradum et dignitatem tituli Cardinalicii Presbyteralis attollimus, omnia dantes iura et privilegia, quae eiusdem decoris Romana templa habent, contrariis quibuslibet non obstantibus. Decernimus autem ut hae Nostrae sub plumbo Litterae, eius cura qui modo eidem sacrae aedi est praepositus, clero ac populo perlegantur, cum primus dies festus advenerit de praecepto celebrandus. Onus quoque ei erit ut, perfecta Litterarum Nostrarum exsecutione, id cito Sacro Consistoriali Consilio notum faciat.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose

^{17 -} Acta, vol. III, n. 5. - 6-5-1961.

serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die tricesimo mensis Decembris, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri tertio.

IACOBUS A. Card. COPELLO S. R. E. Cancellarius MARCELLUS Card. MIMMI S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello Apostolicam Cancellariam Regens

> Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.* Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*

Loco 🕸 Plumbi

In Ap. Canc. tab., CIV, n. 80.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

Sanctus Raphaël Archangelus in praecipuum Patronum, et Sanctus Ioannes Maria Vianney, Conf., in secundarium Patronum universae archidioecesis Dubuquensis eliguntur.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Expedit sane Sanctos Caelites dioecesium constitui Patronos, ut ipsorum deprecatione vita catholica ibidem provehatur, ipsorum exemplo ad altiora consequenda Christifideles

incitentur, praesidio malis universis iidem prohibeantur. Opportuno igitur ductus consilio, Venerabilis Frater Leo Binz, Archiepiscopus Dubuquensis in Foederatis Americae Septemtrionalis Civitatibus, Nos rogavit, ut iurisdictionem suam in caelestem tutelam Sancti Raphaëlis Archangeli et Sancti Ioannis Mariae Vianney traderemus. Cum enim religio catholica eam in regionem, qua nunc archidioecesis eadem continetur, a Dominiciano quodam sodale, Evangelii praecone, induceretur, sacra aedes territorii illius, missionali opere excolendi, ab eodem dicata est Sancto Raphaëli Archangelo. Praeterea primus Episcopus Dubuquensis condiscipulus fuit et amicus Sancti Ioannis Mariae Vianney, gloriae sacerdotum et agri Dominici cultoris eximii. Nos vero, quibus nihil antiquius est quam ut Regno Dei nova usque afferamus incrementa, preces huiusmodi libenti animo statuimus admittere. Itaque, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Sanctum Raphaëlem Archangelum universae Dubuquensis archidioecesis praecipuum apud Deum Patronum, Sanctum vero Ioannem Mariam Vianney, Confessorem, secundarium eiusdem Patronum constituimus ac declaramus, omnibus adiectis honoribus ac privilegiis liturgicis, quae principalibus ac secundariis dioecesium Patronis rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxv mensis Iulii, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

D. Card. Tardini
a publicis Ecclesiae negotiis

II

Caput S. Venerii ex urbe Regio Lepidi in urbem Spediam perpetuo transfertur.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Probatum studium pietatis, quo incolae sinus Lunensis a priscis temporibus in Sanctum Venerium feruntur, Nos induxit, ut, precibus Venerabilis Fratris Iosephi Stella, Episcopi Spediensis, Sarzanensis et Brugnatensis, concedentes, praeclarum virum illum sinus Lunensis caelestem Patronum, Litteris Apostolicis die XXIV mensis Octobris anno MCMLIX sub anulo Piscatoris expeditis, renuntiaremus. Hanc enim regionem nobilis idem Christi assecla virtutibus suis sacrique ministerii officiis illustravit, atque in insula Tyro Majore, tunc vasta ab humano cultu, supremum diem pie explevit. Cuius reliquiae, venerabundi scilicet populi cura, ne a praedonibus maritimis violarentur, saeculo IX Regium Lepidi translatae sunt, ubi in templo Sancti Petri etiamnunc asservantur. Postquam autem, ut supra dictum est, Christifideles sinus Lunensis in caelestem tutelam Sancti Venerii traditi sunt, loci Antistes, quem etiam memoravimus, a Regiensi Praesule corpus vel reliquias insignes eiusdem Patroni petiit, ut in Spediensi ecclesia ei sacra fidelium venerationi, quae potius ibi vigeret, proponerentur. Cum igitur inter utrumque Antistitem de capite Sancti Viri transferendo convenisset, idem Venerabilis Frater Iosephus Stella preces Nobis adhibuit, ut harum reliquiarum amotio et translatio Nostro concessu et auctoritate fieri posset. Quibus supplicationibus libenter auditis atque collatis consiliis cum Venerabili Fratre Nostro Caietano Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Cicognani, Episcopo Tusculano et Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, Apostolica Nostra auctoritate, harum Litterarum vi concedimus et indulgemus, ut caput Sancti Venerii, Confessoris, a Regiensi ecclesia Sancti Petri ad Spediense templum, eidem Sancto Venerio dicatum, transferri ibique in perpetuum servari possit, derogantes, quatenus opus sit, dispositionibus Clementis Papae VIII, Decessoris Nostri, quae in Litteris Apostolicis die XI mensis Februarii anno MDLXXXXV sub anulo Piscatoris datis continentur. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec statuimus, largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; iisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulfi, sub anulo Piscatoris, die III mensis Septembris, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

D. Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

III

Sanctus Ioseph, Deiparae Sponsus, et Sanctus Michaël Archangelus Patroni aeque principales, Sancti vero Franciscus Assisiensis, Ioannes M. Vianney et Isidorus Agricola secundarii Patroni universae dioecesis Tolucensis declarantur.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Salubri ducti consilio Christifideles sibi Caelites adoptant Patronos, quorum praesidio, dum illi hanc mortalem transigunt vitam, obtegantur, quorumque exemplis, menti clarius propositis, ad virtutis viam ineundam persequendamque incitentur. Tolucensis igitur dioecesis populus, praeeunte sacro clero, Sanctum Ioseph, Almae Deiparae Sponsum, et Sanctum Michaëlem Archangelum elegit, quos principales Patronos, Sanctum vero Franciscum Assisiensem, Sanctum Ioannem Mariam Vianney et Sanctum Isidorum Agricolam, quos secundarios Patronos haberet et peculiari veneraretur pietate. Haec vota Venerabilis Frater Arturus Vélez Martínez, Tolucensis Episcopus, qui laudabilis huius incepti egregius fuerat fautor plebemque sibi commissam hac de re opportuna exhortatione edocuerat, Nobis significavit, rogans, ut praedictorum Caelitum electionem auctoritate Nostra ratam haberemus. Quibus precibus libenti animo concedere statuimus, fore confisi, ut e multiplici hoc caelesti patrocinio superna munera ubertim eam in regionem proficiscerentur resque catholica novis ibi augesceret incrementis. Itaque Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Sanctum Ioseph, Sponsum Beatae Mariae Virginis, Confessorem, et Sanctum Michaëlem Archangelum caelestes universae Tolucensis dioecesis Patronos aeque principales, Sanctos autem Franciscum Assisiensem, Ioannem Mariam Vianney et Isidorum Agricolam, Confessores, secundarios eiusdem Patronos confirmamus seu iterum constituimus ac declaramus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis liturgicis, quae principalibus et secundariis dioecesium Patronis rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVIII mensis Septembris, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

D. Card. Tardini
a publicis Ecclesiae negotiis

IV

Basilicae Minoris honoribus et privilegiis cumulatur paroecialis ecclesia B. Mariae V. a Monte Carmelo, Patavii exstans.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Pietatis marialis monumentum perinsigne artisque opus eximium esse perhibetur paroeciale templum Beatae Mariae Virgini a Monte Carmelo sacrum, quod Patavio urbi nobili non modicum decus accrescit. Volens enim Augustae Virgini, nomine illo invocatae, amorem deditorumque animorum sensus testari, res publica Patavinorum amplam ecclesiam illam anno MCCCXXXV excitavit. Quam, cum anno MCCCCLXXXXI ruina paene esset deleta, cives vel magnificentius reficiendam curaverunt. Meritis celebrantur laudibus, praeter alia, apsis pentagona, scilicet pars primae aedificationis, tholus cellae impositus, ara maxima e marmore Carrariensi, XII altaria sacellorum a latere positorum, imagines ab artificibus eleganti manu depictae, et, quae templo continuatur, porticus quadrilatera ac sacrarium sodalitatis Beatae Mariae Virginis a Monte Carmelo. Quod vero imprimis est probandum, hoc templum cognoscitur sedes praecipua pietatis in Almam Dei Genetricem: peculiari enim studio excolitur locatum ibi signum Virginis Carmelitidis et imago, udo illitis coloribus expressa, eiusdem Dei-

parae, quam vulgo « Madonna dei Lumini » appellant. Cum etiam sollemnia marialia e tota dioecesi agi contingit, haec aula celebrationibus eius modi aptissima deligi solet. Denique in eius ministeriis sufficientes numero versantur sacerdotes, eademque sacris vestibus atque pretiosa supellectile affluit, ita ut divinis ritibus affatim consulatur. Cupiens autem egregii huius templi dignitatem augere optatisque procerum, cleri ac populi fidelis satisfacere, Venerabilis Frater Hieronymus Bartholomaeus Bortignon, Patavinus Episcopus, Nos rogavit, ut Basilicae Minoris nomine ac iure id, pro Nostra benignitate, donaremus. Quibus precibus libenti animo concedentes, Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum paroecialem ecclesiam, Deo in honorem Beatae Mariae Virginis a Monte Carmelo Patavii consecratam, ad dignitatem Basilicae Minoris evehimus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis, quae templis eodem nomine insignibus rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Octobris, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

D. Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

V

Basilicae Minoris titulo ac dignitate decoratur paroecialis Steinfeldiae ecclesia Ss. Potentini, Felicii et Simplicii, intra fines dioecesis Aquisgranensis.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Religione, antiquitate, pulchritudine illustris ecclesia coenobialis Steinfeldensis, intra fines dioecesis Aquisgranensis posita, populi fidelis artisque studiosorum animos non

immerito ad se convertit. Etenim, praeter sacra ossa Sanctorum Potentini, Felicii et Simplicii, quibus templum dicatum est, sepulchrum Sancti Hermanni Iosephi, ex Ordine Praemonstratensi, ibidem impense excolitur, siquidem ingens Christifidelium multitudo piae peregrinationis causa eo solet accedere, maxime postquam cultus Sancti huius Caelitis a Pio Pp. XII, Decessore Nostro imm. mem., est ratus habitus et confirmatus. Iuvat etiam memorare hoc templum una cum continenti monasterio Canonicorum Regularium Praemonstratensium, qui diu ibi degebant, praecipuam quandam fuisse sedem pietatis virtutisque, unde religionem catholicam et austeriorem coenobii disciplinam in multas regiones esse propagatas. Cum vero anno MDCCCII abbatia haec Steinfeldensis eiusdem Ordinis sodalibus iniqua lege civili esset erepta, templum tamen, paroeciae nomine ac iure auctum, plebi Dei servatum est; ubi a Societate Divini Salvatoris, quae nunc eum tenet locum, cura geritur gregis Dominici. Est autem Steinfeldensis aula inter annos DCCCCXX et DCCCCL condita, addito monasterio monialium Ordinis Sancti Benedicti; harum in locum anno MLXXXXVII Canonici Regulares Sancti Augustini e coenobio Springiersbacensi sunt substituti, qui inter annos MCXXVI et MCXXXV Praemonstratensium vivendi rationem normamque susceperunt. Denique molis amplitudine, genere structurae et artificiosis operibus hoc templum ita commendatur, ut invisentes non modica incedat admiratio. Ecclesia, quae nunc conspicitur, anno MCXXXXII aedificari coepta est ea architectandi ratione, quae Romanica dicitur; saeculo vero XVI opus tectorium pilis et parietibus est adiectum. Gothica etiam ornamenta, picturae, imagines sculptae, organum musicum aliaeque res spectabiles et pretiosae templo decus addunt egregium. Quibus omnibus permotus, Venerabilis Frater Ioannes Pohlschneider, Episcopus Aquisgranensis, preces ad Nos admovit, ut praeclaram hanc ecclesiam Basilicae Minoris titulo et privilegiis honestaremus. Quibus votis libenti animo satisfacere volentes, Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum, paroecialem ecclesiam, Deo in honorem Sanctorum Potentini, Felicii ac Simplicii Steinfeldiae, intra Aquisgranensis dioecesis fines, consecratam, ad dignitatem et honorem Basilicae Minoris evehimus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis, quae templis eodem nomine insignitis rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque

integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die vii mensis Octobris, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

D. Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

ALLOCUTIO

In Aede Sixtina habita, postquam Exc.mum P. D. Gabrielem Acacium Coussa, Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali Adsessorem, Episcopum graeco ritu Summus Pontifex consecravit.*

Venerabili Fratelli, diletti figli.

Il rito commovente che abbiamo compiuto non domanderebbe illustrazione più copiosa. Ma gli occhi e il cuore che l'hanno seguito in esultanza non possono dispensarCi da alcune parole, ad espressione di vivo compiacimento innanzi al Signore e al cospetto della Chiesa sua.

Forse mai avvenimento memorabile, come questo di stamane, ha convocato sotto le sacre volte della cappella Sistina rappresentanze cospicue e qualificate dell'Oriente e dell'Occidente, durante i secoli da quando papa Sisto IV la fece costruire e Michelangelo la dipinse.

Mirabile coincidenza è anche questa: la liturgia Orientale commemora oggi l'amoroso gesto delle pie donne recanti i profumi della soavità e della grazia al sepolcro di Gesù risorto; e la Chiesa Latina si volge all'*Episcopus animarum nostrarum*, che riappare nelle vesti e negli accenti del « Buon Pastore ».

Diletti figli! ConcedeteCi dunque questa Nostra familiarità di alcune parole: sul rito in se stesso; sull'Assessore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale ora consacrato Vescovo; ed infine sull'annuncio, che questo avvenimento Ci fa pregustare, del prossimo Concilio Ecumenico Vaticano II.

^{*} Die 16 Aprilis mensis a. 1961.

I - Il rito Orientale fastoso e toccante

Questa liturgia ci ricongiunge all'auspicio di S. Giovanni Crisostomo da cui prende ispirazione e nome. Le lingue in cui viene espressa, quale si afferma in quasi tutto l'Oriente cristiano, sono varie; ma la sua struttura e significazione è la stessa. Essa abbraccia molte delle Chiese sui cui si estende la paternità del Romano Pontefice; e parecchie altre che alternano gioie e dolori, certezze e speranze nelle confidenti invocazioni litaniche così soavi e pie.

Si direbbe che il grande Vescovo di Costantinopoli — tra i massimi quattro Dottori della Chiesa universale che sostengono la suprema Cattedra Apostolica nell'abside della basilica Vaticana — richiama intorno al suo nome tutti i luminari insigni della Chiesa d'Oriente, innanzitutto quel S. Gregorio Nazianzeno, le cui spoglie riposano nel tempio massimo accanto alle sue.

Per chi penetra la eleganza e la dolcezza della lingua di Atene non è stata invero lietissima la vibrazione dei sentimenti così ricchi di significato e splendidi di risonanze, ricorrente nelle preghiere che hanno accompagnato questa nuova consacrazione di un successore degli Apostoli?

In realtà: che tenerezza, sull'avviarsi della cerimonia, quelle voci acclamanti alla pace, invocanti la pace: In pace Dominum deprecemur. Pro pace, quae sursum est, et pro salute animarum nostrarum Dominum deprecemur. Pro pace totius mundi, pro stabilitate Sanctarum Dei Ecclesiarum et pro omnium unitate Dominum deprecemur.

II - II neo-Vescovo

Per lui personalmente, Gabriele Acacio Coussa, la invocazione liturgica non poteva essere più delicata e soave. La « Divina gratia, quae semper infirma curat, et ea quae desunt adimplet », promuove lui, Deo amabilem presbyterum, a vescovo della città di Gerapoli in Siria. Preghiamo per lui, affinchè su di lui discenda la grazia dello Spirito Santissimo.

Oh, come piace salutare così il diletto e venerabile vescovo novello della Chiesa santa, figlio autentico d'Oriente, di stirpe, di educazione, di lingua; religioso dell'Ordine Basiliano Aleppino dei Melchiti; collaboratore attento e prezioso della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.

A ben riguardare, diletto figlio, nella vostra persona sono richiamati e splendenti tre punti di vivo interesse, di lieta speranza. Ecco l'Oriente che voi autenticamente rappresentate con la varietà dei suoi popoli, ognuno dei quali ha origini lontane ed esprime ricchezze incommensurabili di pensiero, di tradizioni, di opere egregie e di gloria, di cui il Vecchio e il Nuovo Testamento sono risonanti.

Ecco l'Ordine monastico, dei Basiliani, con i suoi tre secoli di vita autonoma, ma con ispirazione e propositi che affondano le radici nelle esperienze più alte ed antiche del monachesimo di tutti i tempi.

Ecco il Dicastero Romano in cui voi coprite, con tanta intelligenza e bontà, l'ufficio di Assessore, in espressione delle sollecitudini vive e materne della Chiesa universale per questa porzione elettissima di episcopato, di clero e di popolo, varia e pittoresca nei riti e nelle lingue, degnissima di rispetto e di onore.

A tutti voi, venerabili Fratelli e diletti figli, è ben facile immaginare la Nostra commozione nell'imporre le mani sull'eletto di Dio in questa stessa cappella Sistina, che vide compiersi il disegno del Signore sopra la Nostra umile esistenza: quando le stanche pupille cominciavano a scorgere le luci del tramonto, sentirCi chiamati dalla Provvidenza celeste a rivedere, in proporzioni più vaste, gli orizzonti del regno di Cristo, «Salvator mundi» e Pastore della Chiesa universale; a rivedere, oggi, sotto una luce di singolare e nuova colorazione, quelle stesse regioni d'Oriente che per vent'anni furono l'oggetto delle Nostre modestissime ma cordiali sollecitudini, a servizio diretto dell'Apostolica Sede, nelle varie nazioni «ab ortu solis»: i Balcani in Bulgaria, poi Istanbul e Turchia, Grecia ed isole, ed inoltre — benchè a tocchi lievi — i paesi disposti in varietà di riti e di vicende storiche sulle rive del Mediterraneo, dove la prima diffusione del Cristianesimo era stata così pronta e gloriosa.

Il compimento del rito odierno riservato alla consolazione del piccolo ed umile Servo dei Servi del Signore non merita bene che molte anime si uniscano allo spirito di Lui nel ringraziare, nel benedire, e nel prendere coraggio sulla via delle responsabilità e del divino mandato usque in finem?

III - Il Concilio

Questa data del 16 aprile — la domenica del Buon Pastore e delle Sante Donne offerenti a Gesù Risorto aromi e profumi — si richiama alla liturgia Bizantino-Slava della domenica 13 novembre dello scorso anno, celebrata nella basilica Vaticana, come primo segno di parteci-

pazione dell'Oriente con l'Occidente all'avviamento del mondo intero verso il Concilio Ecumenico Vaticano II.

Nel buon solco aperto, il lavoro è fervido. La preparazione è attenta, calma, ed insieme decisa e lieta. Petrus omnium Pater. Poichè, dall'inizio della storia ecclesiastica, la barca di Pietro approdò a queste rive, di qua il movimento spirituale continua a prendere e ad accrescere vivacità e intensità di mosse. San Paolo e i ricordi della sua navigazione verso questo punto centrale della storia e della vita del mondo, rinnovellati dalle commemorazioni centenarie in corso, aggiungono maestà e fervore al dispiegamento delle energie di quanti sentono e gustano la collaborazione agli sforzi della Santa Chiesa, perchè il Concilio riesca ad edificazione di tutto il popolo cristiano.

Possiamo dirlo. La consacrazione del nuovo Vescovo titolare di Gerapoli di Siria è un punto luminoso di richiamo e di incoraggiamento per tutti.

Intanto, nella attesa della celebrazione del Concilio, ciascuno prende il posto suo: il Papa e i Vescovi; il clero secolare e regolare; i fedeli di ogni regione della terra. Tutto ciò comincia ad essere uno sforzo per la ricerca di perfezionamento interiore delle singole anime e delle istituzioni; è il segno di una partecipazione personale e viva all'avvenimento; ed è pegno di una grande benedizione per tutti.

I figli dell'Oriente, abitanti negli antichi paesi di loro origine, o vivano sparsi in vari punti della terra, ma uniti tra loro nelle fiorenti comunità — di cui conosciamo il fervido apostolato —, sono chiamati a dare prova della loro fede cattolica, del loro coraggio conquistatore, della loro pietà ardente. E così sia veramente per tutti, venerabili Fratelli e diletti figli; per tutti e sempre.

Le ultime parole del Pontefice consacrante, a conclusione del rito da Noi compiuto, sono queste:

« La benedizione del Signore e la sua misericordia vengano sopra di voi, per la grazia sua e per il suo amore verso gli uomini, in ogni tempo, ora e sempre, nei secoli dei secoli ».

Il nuovo vescovo Gabriele Acacio Coussa, titolare di Gerapoli, Assessore della S. Congregazione per la Chiesa Orientale, ha risposto alla Nostra Benedizione colle parole che amiamo ripetere con lui:

Δόξα σοῖ Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοῖ

Gloria tibi, Christe, Deus, spes nostra: gloria tibi.

Gloria a Te, o Cristo Iddio, speranza nostra: gloria a Te.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Ioannes Divina Providentia Pp. XXIII, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 2 Martii 1961. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Mocissenae praefecit Exc. P. D. Gabrielem Bukatko, hactenus Episcopum Crisiensem, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Iosephi Ujčić, Archiepiscopi Belogradensis.

die 15 Martii. — Titulari episcopali Ecclesiae Larandensi R. D. Valphridum Teixeira Vieira, rectorem Seminarii Minoris dioecesis Amargosensis, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Augusti Alvari S. R. E. Cardinalis da Silva, Archiepiscopi S. Salvatoris in Brasilia.

die 18 Martii. — Cathedrali Ecclesiae Bagensi, noviter erectae, R. D. Iosephum Gomes, canonicum theologum Capituli cathedralis et rectorem Facultatis Catholicae Philosophiae in dioecesi Passofundensi.

die 20 Martii. — Cathedrali Ecclesiae Rivoriensi, nuper erectae, R. D. Michaëlem González Ibarra, parochum et vicarium foraneum oppidi vulgo Sayula in archidioecesi Guadalajarensi.

— Cathedrali Ecclesiae Vallipolitanae, nuper erectae, R. D. Carolum Quintero Arce, e clero archidioecesis Guadalajarensis, professorem et praefectum studiorum in Seminario Conciliari Guadalajarensi.

die 29 Martii. — Cathedrali Ecclesiae Fidentinae Exc. P. D. Gulielmum Bosetti, hactenus Episcopum titularem Hipponensem.

— Cathedralibus Ecclesiis Nicotriensi et Tropiensi, invicem perpetuo unitis, Revmum P. D. Iosephum Bonfiglioli, Vicarium Generalem dioecesis Lunensis et Archidiaconum Capituli cathedralis Spediensis.

die 31 Martii. — Titulari episcopali Ecclesiae Erizenae Exc. P. D. Octavium Pasquet, hactenus Episcopum Sagiensem.

— Cathedrali Ecclesiae Sagiensi Exc. P. D. Andream Pioger, hactenus Episcopum titularem Tremithusium.

II GUADALAJARENSIS – COLIMENSIS

DECRETUM

De finium dioecesium immutatione

Concrediti gregis spirituali bono apprime studentes, Emus ac Revmus P. D. Iosephus S. R. E. Cardinalis Garibi y Rivera, Archiepiscopus Guadalajarensis, et Excmus P. D. Ignatius De Alba y Hernández, Episcopus Colimensis, ab Apostolica Sede expostulaverunt ut fines quibus, in praesenti, suae cuiusque diciones ecclesiasticae circumscribuntur, immutarentur, et ita aptius disponerentur.

Sacra Congregatio Consistorialis, attento favorabili voto Excmi P. D. Aloisii Raimondi, Archiepiscopi titularis Tarsensis et in Republica Mexicana Apostolici Delegati, vigore specialium facultatum sibi a Ssmo Domino Nostro Ioanne Divina Providentia Pp. XXIII tributarum, oblatis precibus benigne annuendum censuit.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, eorum interesse habentium vel habere praesumentium consensu, praesenti Consistoriali Decreto ab archidioecesi Guadalajarensi distrahit integrum territorium municipiorum vulgo: Tamazula, Tuxpan, Venustiano Carranza (San Gabriel) et Zapotitlie, idemque perpetuo dioecesi Colimensi adsignat cum suis domibus, bonis ecclesiasticis quibuslibet piisque fundationibus, mutatis, hac ratione, utriusque circumscriptionis ecclesiasticae finibus.

Mandat insuper Sacra Congregatio Consistorialis ut documenta et acta praefatorum municipiorum clericos, fideles et bona temporalia forte respicientia, quam primum fieri poterit, a Curiae Guadalajarensis tabulario ad Curiam Colimensem transmittantur.

Ad clerum vero quod attinet statuit ut, simul ac Decretum ad affectum deductum fuerit, clerici illi censeantur incardinati dioecesi in cuius territorio legitime degunt.

Ad haec omnia executioni mandanda eadem S. Congregatio Consistorialis memoratum Excmum P. D. Aloisium Raimondi deputat, necessarias et opportunas eidem tribuens facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere imposito ad eandem S. Congregationem, cum primum fas erit, authenticum exemplar actus peractae executionis remittendi.

Quibus super rebus praesens edit Consistoriale Decretum perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae datae forent.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 31 mensis Ianuarii anno 1961.

ARCELLUS Card. MIMMI, Ep. Sabinen. et Mandelen., a Secretis
L. & S.

† Franciscus Carpino, Archiep. tit. Serdicen., Adsessor

III PAMPILONENSIS – BAIONENSIS

DECRETUM

De mutatione finium dioecesium

Initis inter Sanctam Sedem et Hispanicum Gubernium die XXVII mensis Augusti anni MCMLIII sollemnibus Conventionibus de finibus dioecesium, Excm̃us P. D. Hildebrandus Antoniutti, Archiepiscopus tit. Synnadensis in Phrygia et in Ditione Hispanica Apostolicus Nuntius, rebus cum civili Auctoritate opportune compositis, ab Apostolica Sede expostulavit ut fines quibus, in praesenti, archidioecesis Pampilonensis circumscribitur aliquantulum immutarentur, et ita aptius disponerentur.

Ssm̃us Dominus Noster Ioannes Divina Providentia Pp. XXIII, auditis locorum quorum interest Ordinariis, ratus petitam limitum immutationem, oblatis precibus benigne annuere dignatus est.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, eorum interesse habentium vel habere praesumentium consensu, de plenitudine Apostolicae potestatis, praesenti Consistoriali Decreto:

- 1. ab archidioecesi Pampilonensi distrahit pagum vulgo Ondarrola, intra fines paroeciae cui nomen Valcarlos situm, eumdemque paroeciae vulgo $Arn\acute{e}guy$ dioecesis Baionensis perpetuo adnectit;
- 2. vicissim, a dioecesi Baionensi separat rurales domos vulgo Paris, intra limites paroeciae cui nomen Lasa exstantes, easdemque paroeciae vulgo Valcarlos archidioecesis Pampilonensis perpetuo attribuit, mutatis, hac ratione, sive archidioecesis Pampilonensis sive dioecesis Baionensis finibus.

Mandat insuper Sanctitas Sua ut omnia acta et documenta memorati

territorii et ruralium domorum clericos, fideles et bona temporalia respicientia ab eis ad quos spectat, quamprimum fieri poterit, suae cuique Curiae Episcopali tradantur.

Ad haec omnia executioni mandanda, Ssmus Dominus Noster memoratum Excmum P. D. Hildebrandum Antoniutti deputare dignatus est, necessarias et opportunas eidem tribuens facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem, quantocius, authenticum exemplar actus peractae executionis remittendi.

Quibus super rebus praesens edi iussit Consistoriale Decretum perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae datae forent.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 6 mensis Februarii anno 1961.

MARCELLUS Card. MIMMI, Ep. Sabinen. et Mandelen., a Secretis
L. A. S.

* Franciscus Carpino, Archiep. tit. Serdicen., Adsessor

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I LIMANA

Canonizationis Beati Ioannis Massias seu Macias, Confessoris, laici professi Ordinis Praedicatorum.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio resumptionis Causae canonizationis, in casu et ad effectum de quo agitur.

Praedicatorum Ordo ubique terrarum illustris, qui a primordiis et deinceps viros protulit ingenio, doctrina, pietate ac gestis adeo conspicuos, ut ad primarias Ecclesiae dignitates et ad Summi quoque Pontificatus apicem evecti fuerint, atque in Sanctorum fastis Martyres, Confessores, Pontifices Ecclesiaeque Doctores recensere gloriatur, ex infimo quoque laicorum coetu alumnos eduxit, quorum praeclara virtutum exempla fidelibus omnibus imitanda exhibeat. In humili hoc statu floruit Beatus Ioannes Massias seu Macias.

Is, in oppido Ribera del Fresno vulgo appellato in Hispania anno 1585 natus, egressus de terra et cognatione sua, Limam, Peruviae urbem principem, pervenit, ibique ad Coenobium Sanctae Mariae Magdalenae inter alumnos, quos Conversos vocant, Sancti Dominici receptus, religiosa vota anno 1623 professus est. Praeclarissima sanctitatis fama ornatus, Limae obiit die 16 Septembris anno 1645. Miraculorum deinde splendore clarum, Gregorius Papa XVI eum inter Beatorum fastos solemni ritu die 22 mensis Octobris anno 1837 adscripsit.

Novis modo miraculis, ut asseritur, Deus Beatum hunc illustrare dignatus est. Quapropter R. P. Tarsicius Piccari, Ordinis Praedicatorum Generalis Postulator, pluribus postulatoriis litteris Summo Pontifici oblatis suffultus, enixe adprecatus est, ut canonizationis Causa resumeretur.

Quocirca, die 19 mensis Iulii anni huius, Emus ac Revmus Dominus Ferdinandus Cardinalis Cento, Causae Ponens seu Relator, in ordinario S. Rituum Congregationis coetu, dubium proposuit disceptandum: An signanda sit commissio resumptionis Causae praedicti Beati, in casu et ad effectum de quo agitur. Emi autem et Revmi Patres Cardinales, sacris ritibus tuendis praepositi, omnibus mature perpensis, auditisque Praelatis Officialibus, praesertim R. P. Ferdinando Antonelli O. F. M., Fidei Promotore Generali, rescribendum censuere: Affirmative, nempe: Signandam esse commissionem, si Sanctissimo placuerit.

Facta demum, subsignata die, per supra dictum Fidei Promotorem Generalem Ssmo Domino nostro Ioanni Papae XXIII fideli relatione, Sanctitas Sua, rescriptum Emorum Patrum ratum habens, commissionem resumptionis Causae canonizationis Beati Ioannis Massias seu Macias, Confessoris, Sua manu signare dignata est.

Datum Romae, die 20 Iulii a. D. 1960.

A C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculan., Praefectus

L. # S.

Henricus Dante, a Secretis

II

MONACEN.

Beatificationis et canonizationis Servi Dei Ruperti Mayer, sacerdotis professi S. J.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur.

« Beati eritis cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et eiecerint nomen vestrum tamquam malum, propter Filium hominis ... ecce enim merces vestra multa est in caelo » (*Luc.* 6, 22-23). Quae omnia ad amussim facta sunt contra Servum Dei, cuius hodie Causae introductionis decretum, annuente Summo Pontifice, promulgatur.

Cum enim natio et regio germanica, in qua, apostolico zelo incensus, sacerdotale ministerium exercebat, sub hostili et christiano nomini infensa dominatione versaretur, non solum Servus Dei praedicare prohibitus fuit, sed ad tribunalia tamquam reus adductus, et ut inimicus patriae damnatus, et in carcerem coniectus, et postea ab humano consortio penitus segregatus. Haec omnia adversarii per iniuriam calumniabantur contra hominem, qui a teneris annis et praesertim postea cum fuit sacerdotio auctus unice bonum proximi tam spirituale quam corporale non solum desiderabat, sed etiam cum continuo sacrificio sui ipsius procurabat. In quo prima et vera ratio odii adversariorum inveniebatur.

Servus Dei Rupertus Mayer, natus die 23 Ianuarii an. 1876 in urbe Stuttgart, e familia opulentia conspicua ac fide moribusque christianis valde commendata, indolem sortitus erat vivacem, sinceram, magnanimam. Parentes adeo de christiana filii educatione solliciti erant, ut eum post paucos annos a «gymnasio» vel schola media in urbe nativa, protestantium spiritu potius imbuta, transferrent in scholam Ravensburgii sitam, in regione scilicet magis catholica.

Nec solum studiis vacavit Rupertus, sed etiam artibus liberalibus et ludis gymnasticis — qui vulgo « sport » nuncupantur — sese exercebat ita, ut deinde sive musicorum instrumentorum usu sive equitandi dexteritate inter aequales suos excelleret.

Anno 1894 « maturitatis », quam dicunt, testimonium obtinuit. Studiis igitur superioribus incubuit variis in Universitatibus, nempe Friburgi in Helvetia, Monachii in Bavaria, Tubingae in Würtemberg, unde non solum scientiae augmentum, sed etiam experientiam vitae et hominum ampliorem acquireret.

Cum vero Rupertus sacerdotium anhelaret, convictum theologicum Tubingensem et tandem Seminarium Rottenburgense adiit, ubi die 2 Maii an. 1899 sacros ordines sacerdotales accepit.

Iam pridem ei in votis fuerat, ut statum quoque religiosum eligeret in Societate Iesu, sed ipsius pater censebat eum nonnisi post coeptum vigesimum quintum aetatis suae annum plena maturitate et libertate posse certum consilium hac de re capere. Neo-sacerdos igitur tum voluntati patris tum desiderio Episcopi Keppler obsecutus est et per annum munus vicarii in paroecia Spaichingen exercuit, praesertim caritate et beneficentia sua erga pauperes omnibus valde acceptus.

Die 1 Octobris an. 1900 Rev.dus D.nus Rupertus Mayer domum novitiatus Societatis Iesu ingressus est. Absoluta sat diuturna Ordinis formatione seu institutione, an. 1906 Servus Dei tamquam « operarius » seu missionarius apostolatus operibus institit usque ad annum 1911.

Campum tamen laboris sibi specialiter congruum adeptus est cum anno 1912, instante Cardinali Bettinger, a Praeposito suo Provinciali Monachium missus est et ab eodem Emo Archiepiscopo Monacensi moderator renuntiatus est operis quod vulgo «Zuwanderer-Seelsorge» appellatur, ad curam spiritualem eorum qui in urbem Muenchen se transferebant et qui ascendebant quotannis ad 20 milia et ultra.

Anno 1914, bello Europaeo exorto, inter milites adnumeratus est, primum ut aegrorum militum minister, deinde vero ut cappellanus militaris. Milites itaque quibus addictus fuit per varias belli regiones secutus est: in Alsatiam, Galitiam, in gravissimis pugnis ad flumen Somme, denique in Transilvaniam. Munere cappellani tanta sollicitudine, spreto quovis vitae periculo, functus est ut primus fuerit sacerdos catholicus, qui in bello Europaeo a Gubernio Germanico « Cruce ferrea primae classis » decorari meruerit.

Tandem vero die 30 Decembris an. 1916, in valle Sulta, in fronte bellica inter Transilvaniam et Rumaniam, cum occasione vehementis pugnae ad suos milites in prima linea decertantes pervenire conaretur, in crure sinistro gravissime vulneratus fuit. Non multo post, pes primum, deinde et crus amputari debuerunt; quo factum est ut exinde per totam vitam artificiali crure incedere debuerit.

Annis tamen 1917-1937 Servus Dei culmen activitatis suae et celebritatis necnon famae sanctitatis attigit tamquam praeses, in urbe Monachii, Congregationis Marianae virorum, quorum numerum auxit usque ad 7.000 membrorum; tamquam institutor fecundi operis apostolici « Missarum Matutinarum » quae summo mane in statione ferroviaria Monacensi celebrantur pro iis qui itineri se committunt; necnon tamquam eximius apostolus caritatis. Quos omnes labores ipse praestitit quamvis esset graviter mutilatus: semper paratus ad pauperes excipiendos vel invisendos, cotidie praedicans Regnum Dei, in confessionibus semper assiduus, homines cuiusvis coetus, qui eum ut patrem habebant, in vias Domini direxit.

Hanc vitam et activitatem summe apostolicam coronavit heroica Servi Dei passio in aerumnis et in carceribus quibus afflictus est ab inimicis christiani nominis et Ecclesiae ab an. 1937 usque ad an. 1945.

Prout iam an. 1919 P. Rupertus Mayer sine timore et aperte redarguerat communistas, qui dicuntur, nunc, exempla secutus invicti Cardinalis Faulhaber eiusque votis obsecundans, contra errores materialismi nazistici audacter praedicare non erubuit. Animo impavido et forti restitit pressionibus iniquis sic dictorum « nationalsocialistarum » sive coram eorum tribunalibus iniquis, sive in carceribus, sive demum in crudeli « campo concentrationis » Oranienburg prope Berolinum quo coniectus est, sive demum in exilio Monasterii Ordinis S. Benedicti in pago Ettalensi, quo a Nazistis relegatus est, ne moriendo in campo concentrationis martyrii gloria redimitus videretur, et ubi vitam continuae orationis et reparationis Deo pro salute mundi et patriae suae offerebat.

Liberatus de exilio, mox Servus Dei, die 11 mensis Maii, Monachium rediit apud suos, ad ecclesiam S. Michaëlis. Intermissa apostolatus opera statim resumpsit, at ob ingravescentem aetatem et praesertim ob tormenta quae passus fuerat, vires ei deficere coeperunt.

Die 1 Nov. 1945 in festo Omnium Sanctorum, dum homiliam in Missa pronuntiaret, apoplexia correptus, sensibus destitutus fuit; post duas horas, oleo infirmorum interim munitus, e vivis sublatus est. Die 16 eiusdem mensis, Card. Faulhaber in ecclesia S. Ludovici, ingentissima adstante fidelium turba, solemnia pro defuncto Patre celebravit et altissimum elogium pronunciavit.

Fama sanctitatis Servi Dei late diffusa et in dies percrebrescente, Auctoritates Ecclesiasticae permissionem dederunt ut exuviae Servi Dei ex coemeterio Ordinis, in pago Pullach, Monachium reportarentur, quae reapse cum ingenti populi concursu translatae in crypta sic dictae « Bürgersaal » die 23 Maii an. 1948 conditae fuere. Exinde autem plura milia fidelium quotidie in memoratam cryptam ad sepulcrum Servi Dei, orandi causa, descendunt.

Quo factum est ut iam anno 1950 venerandus Cardinalis Faulhaber, Archiepiscopus Monacensis, processum informativum super fama sanctitatis vitae, virtutum et miraculorum Servi Dei inchoare decreverit.

Interim plures omnino Emi Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, necnon et laici in Auctoritate constituti instantes preces, Beatificationem postulantes, Summo Pontifici obtulerunt.

Quare Sacra haec Congregatio die 19 Februarii an. 1956, scriptis perpensis, decrevit nihil obstare quominus ad ulteriora procedi posset.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, instante Revmo P. Paulo Molinari, Societatis Iesu Postulatore Generali, die 19 mensis Iulii an. 1960, in Ordinario Coetu huius Congregationis, Emus ac Revmus Dominus Augustinus Cardinalis Bea, Causae Ponens, dubium discutiendum proposuit: An signanda sit commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur, deque ea retulit. Et Emi Patres, sacris tuendis ritibus praepositi, auditis quoque Officialibus Praelatis, praesertim vero R. P. Ferdinando Antonelli O. F. M., Fidei Promotore Generali, rescripserunt: Signandam esse commissionem, si Sanctissimo placuerit.

Facta demum Summo Pontifici Ioanni Papae XXIII subsignata die de his omnibus fideli relatione, Sanctitas Sua, rescriptum Emorum Patrum ratum habens, commissionem introductionis Causae Servi Dei Ruperti Mayer, sacerdotis professi e Societate Iesu, Sua manu signare dignata est.

Datum Romae, die 20 Iulii 1960.

A C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculan., Praefectus

L. # S.

Henricus Dante, a Secretis

III TARVISINA

Canonizationis Beatae Mariae Bertillae Boscardin, Virginis ex Instituto Sororum Magistrarum a S. Dorothea Filiarum Sacrorum Cordium.

SUPER DUBIO

An, stante duorum miraculorum approbatione post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, tuto procedi possit ad solemnem eiusdem Beatae canonizationem.

Quantum humilitate inclinatur cor ad ima, tantum proficit in excelso, iuxta illud Christi Domini: «Qui se humiliaverit exaltabitur» (Mt. 23, 12). Id novo exemplo conspicitur in Causa Beatae Mariae Bertillae Boscardin. Haec enim, humili genere nata, humillimam duxit vitam cum in saeculo, tum in religiosa Congregatione quam amplexata est. Quadraginta nondum elapsis annis ab eius morte, ad supremos caelitum honores properare videtur.

Ea, in oppido Brendola intra fines Vicentinae dioeceseos humilibus parentibus nata, ab optima matre pietate ac religionis rudimentis ita informata est, ut iam inde a pueritia ad quantam vitae sanctitatem esset perventura portendere visa sit. In studio christianae doctrinae et in oratione ita assidua erat, ut parentes mirarentur eamque omnes passim angelum vocarent. Vicetiae inter Sorores Magistras a Sancta Dorothea Filias Sacrorum Cordium, assumpto Maria Bertilla nomine, excepta, iam ab initio religiosae vitae sedulo studio incubuit ut omnes virtutes sibi compararet. Praecipue sese in humilitate, obedientia et caritate exercuit. Mariae Bertillae caritas maxime enituit inter difficillima quoque adiuncta in infirmis curandis. In Tarvisino nosocomio stupenda caritatis, patientiae, sui abnegationis specimina exhibuit, de aegrotorum tantum salute cum corporali tum spirituali ita sollicita, ut nullus ex aegrotis eius curae commissis sine Ecclesiae Sacramentis e vita cesserit. Multa invicta patientia silenter perpessa, per quattuor circiter annos maligno sarcomate excruciata, a consuetis officiis numquam abstinuit. Postremo ex obedientia chirurgico ferro incassum subiecta, die vigesimo mensis Octobris anno millesimo nongentesimo vigesimo secundo Sacramentis morientium roborata, lectissimam animam exhalavit.

Eius vero singularis sanctitatis famam, in dies percrebrescentem, Deus caelestibus signis visus est comprobare. Quapropter Causa de Beatorum Caelitum honoribus ipsi decernendis agi coepta est, atque post ordinarios processus commissio introductionis Causae a Pio Papa XI, die 22 Martii anno 1935 obsignata est. Adornatis deinde apostolicis processibus super virtutibus, ac praemissis disceptationibus iure requisitis, Pius Papa XII fel. mem. easdem virtutes Famulam Dei heroum in modum coluisse lato decreto die 31 mensis Iulii a. 1949 edixit. Exercita postea quaestione de miraculis, quae eiusdem Venerabilis Servae Dei invocato nomine a Deo ferebantur patrata, idem Summus Pontifex, re in suetis comitiis diligenter exquisita, de duobus pronunciavit constare die 13 Ianuarii a. 1952, et tandem die 8 Iunii a. 1952 in Beatarum Virginum albo adnumeravit.

Die 9 Martii mensis a. 1953 canonizationis causa resumpta est duoque miracula a Deo, Beata Maria Bertilla Boscardin deprecante, patrata fuisse Ssm̃us D. N. Ioannes Papa XXIII die 28 Maii currentis anni 1960 edixit.

Ut autem iuridice constet Sacram hanc Rituum Congregationem omnia servasse, quae a iure et praxi praescribuntur, antequam Summus Pontifex ad consistorialia acta, proxime ad canonizationem spectantia, procedat, Emi Cardinales, Officiales Praelati Patresque Consultores super dubio interrogati sunt: An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam ab Apostolica Sede eidem Beatae venerationem, tuto procedi possit ad solemnem eiusdem canonizationem. Cui dubio omnes favorabile concors votum scripto dederunt.

Sanctissimus autem D. N. Ioannes Papa XXIII huiusmodi favorabile suffragium magna animi delectatione excepit, at mentem suam in re tanti momenti aperire cunctatus est, donec enixis precibus supernum antea lumen posceret. Quod quidem cum impense fecisset, hodierno die, religiosissime litato Eucharistico Sacrificio, edixit tuto procedi posse ad solemnem Beatae Mariae Bertillae Boscardin, Virginis, canonizationem.

Hoc autem Decretum rite promulgari et in Acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 9 mensis Novembris, anno Domini 1960.

A C. Card. Cicognani, Ep. Tusculan., Praefectus

L. # S.

Henricus Dante, a Secretis

IV

FRIBURGEN.

Canonizationis Beati Bernardi, Marchionis Badensis, Confessoris

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio reassumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Eximiae virtutis et sanctitatis solida iaci posse fundamenta vel in regiae principisve aulae splendoribus haud pauci Dei Famuli vita exemplisque suis demonstravere. Quos inter recensendus est Beatus Bernardus Marchio Badensis.

In Margraviatu Badensi anno 1428 natus, parentes habuit vetusta nobilitate et religione illustres Iacobum, Marchionem Badensem, et Catharinam, Caroli ducis Lotharingiae filiam, qui eum in timore Dei iam a tenera aetate imbuerunt. Iacobo genitore vita functo, Bernardus ditionum regimen suscepit et iustitia ac prudentia administravit. Quo autem Deo rebusque divinis liberius vacaret, virginitatem servare animo statuit, et Magdalenae, Caroli septimi Galliarum regis filiae, nuptias recusavit subiectaeque sibi ditionis regimen Carolo germano fratri sponte cessit. Deiparam Virginem peculiari cultu prosequebatur virtutesque omnes mirifice coluit, potissimum animi demissionem, modestiam corporisque excruciationem. Erga pauperes tanta caritate afficiebatur, ut pauperum pater dictus fuerit.

Studio catholicae religionis propagandae incensus ad Fridericum III sese contulit, ut contra infideles bellum sacrum indici posset. Caesareus praeses per Italiam ab eo delectus et ad Callistum III foederis ineundi causa orator designatus, in Sabaudiam ad Ludovicum ducem perrexit eumque sacro bello adiunxit. Romam inde proficiscens, Montiscalerii spiritualibus exercitiis, priusquam Pontifici Maximo sisteretur, operam dare constituit. Interea in febrim incidit, et obitus sui diem praedicens, sacramentis Ecclesiae extremis se munivit et in crucis amplexu pretiosam in Domino mortem obiit die 15 mensis Iulii anno 1458. Ob plurima miracula cultu publico non ita multo post coli coepit, et Sixtus IV de illorum veritate inquiri iussit. Innocentius XI Indulgentiam plenariam sacello in eiusdem honorem exstructo elargitus est, ac tandem Clemens XIV cultum

a tempore, quod hominum memoriam superat, Bernardo exhibitum, die 16 Septembris anni 1769 rite confirmavit.

Eiusdem autem Beati apud Christifideles et Clerum veneratio minime cessavit, praesertim postquam regionis Badeniae uti caelestis Patronus est invocatus. Quae in Beatum religio immo increvit una cum fidelium desiderio ut ipse Sanctorum gloria a Summo Pontifice rite condecoraretur. Deus quoque, fidelium remunerator servorum, Famulum suum ad altiorem in terris gloriam evehere velle videtur, quum peculiares favores, nisi forte miracula, eodem Beato deprecatore, patrata ferantur, uti duo Emi Cardinales, pluresque Archiepiscopi et Episcopi in suis postulatoriis litteris testantur.

Hinc Revmus P. Ferdinandus Baumann, Societatis Iesu huiusque causae legitime constitutus Postulator, praedictorum oratorum nomine humiles obnixasque preces Sanctitati Suae adhibuit, ut canonizationis causa apud Sacram Rituum Congregationem resumeretur. Ad quam instantiam Emus ac Revmus Dominus Benedictus Cardinalis Aloisi Masella, Episcopus Praenestin., Causaeque Ponens seu Relator, in ordinariis eiusdem S. Rituum Congregationis comitiis ad Vaticanum die 11 Martii a. 1958 habitis, dubium disceptandum proposuit: An signanda sit commissio reassumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Et Emi ac Revmi Patres sacris ritibus tuendis praepositi, post ipsius relationem Ponentis, auditis quoque Officialium Praelatorum, praesertim R. P. D. Silvii Romani, Fidei Promotoris Generalis, suffragiis, omnibus diligenter perpensis, rescribere censuerunt: Affirmative, nimirum: Signandam esse commissionem reassumptionis causae canonizationis Beati Bernardi Marchionis Badensis, Confessoris, servato tamen praescripto canonis 2133 C. I. C., si Sanctissimo placuerit.

Facta demum Beatissimo Patri Pio Papae XII per Excmum ac Revmum Dominum Angelum Dell'Acqua, Secretariae Status Substitutum, fideli relatione, Sanctitas Sua rescriptum Sacrae Rituum Congregationis ratum habuit, die 24 mensis Maii 1958. Sanctissimus autem Dominus noster Ioannes Papa XXIII commissionem reassumptionis causae canonizationis B. Bernardi Marchionis Badensis, Confessoris, propria manu signavit.

Datum Romae, die 11 mensis Novembris, anno Domini 1959.

CAIETANUS Card. CICOGNANI, Praefectus

L. # S.

H. Dante, Pro-Secretarius

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

SOUTHWARCEN.

Nullitatis matrimonii (Calleja - Travers Tauss)

Cum ignoretur locus actualis commorationis domini Antonii Ottonis Travers Tauss, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria), die 23 Iunii 1961, hora undecima, ad disputandum de dubio concordando, vel ad infrascriptum dubium subscribendum:

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti domini Antonii Ottonis Travers Tauss curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Henricus Ewers, Ponens

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 22 Aprilis a. 1961.

Marius F. Pompedda, Notarius

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Antoine Otton Travers Tauss, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 23 juin 1961, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence dudit M. Antoine Otton Travers Tauss, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Assistenti al Soglio Pontificio:

- 3 febbraio 1961. S. E. Revma Monsig. Schulte Paul C., Arcivescovo di Indianapolis.
- » » S. E. Revña Monsig. Zuccarino Pietro, Vescovo di Bobbio.
- 13 marzo » S. E. Revña Monsig. Ronca Roberto, Arcivescovo titolare di Lepanto.
- » » S. E. Revña Monsig. Lorek Jan Kanty, Vescovo di Sandomierz.
- 18 » S. E. Revma Monsig. Demont Franz Wolfgang, Vescovo titolare di Usinaza.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

- 17 ottobre 1960. Monsig. Rhode Giuseppe (Paderborn).
- 12 dicembre » Monsig. Gannon John F. (Worcester).
- 31 gennaio 1961. Monsig. Salat Antonio (Saint-Flour).
- 14 febbraio » Monsig. Govaert Joseph Francis (Richmond).

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

- 29 marzo 1961. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Confalonieri Carlo, Membro della Sacra Congregazione del Concilio.
- » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Confalonieri Carlo, Membro della Pontificia Commissione per la Interpretazione Autentica del Codice di Diritto Canonico.
- 8 aprile » S. E. Revña Monsig. Ziadé Ignazio, Arcivescovo di Beirut, Membro della Pontificia Commissione del le Chiese Orientali per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.
- » » Le Loro Eccellenze Revme i Monsignori Sloskans Boleslao, Vescovo tit. di Cillio e Amministratore Apostolico di Minsk e Mohilew, e Doumith Michele, Vescovo di Sarba dei Maroniti, Con-

sultori della Pontificia Commissione delle Chiese Orientali per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. aprile 1961. Gli Illmi e Revmi Monsignori Calderari Giuseppe, Capoferri Salvatore, Terzariol Adone, Cocchetti Orazio: e i Revmi Padri Tassi Ildefonso, dei Benedettini, e Le Deault Ruggero, della Congregazione dello Spirito Santo, Consultori della Pontificia Commissione Cerimoniale per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. L'Illmo e Revmo Monsig. Gouet Giuliano, Consultore della 10 Pontificia Commissione dei Vescovi e del Governo delle Diocesi per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. L'Illmo e Revmo Monsig. Ceriani Grazioso, Consultore della Pontificia Commissione della Disciplina del Clero e del popolo cristiano per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. S. E. Revma Monsig. Larrañaga Lasa Ignazio Gregorio, Vescovo di Pingliang, Consultore della Pontificia Commissione delle Missioni per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. L'Illmo e Revmo Monsig. Stehlin Alberto, Membro della 33 1) Pontificia Commissione dell'Apostolato dei Laici per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. S. E. Revma Monsig. Fernández-Conde Emanuele, Vescovo di Córdoba, Consultore della Pontificia Commissione dell'Apostolato dei Laici per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. 17 S. E. Revma Monsig. Carli Luigi Maria, Vescovo di Segni, Membro della Pontificia Commissione dei Ve scovi e del Governo delle Diocesi per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. S. E. Revma Monsig. Mc Shea Giuseppe, Vescovo di Allentown, Membro della Pontificia Commissione dei Religiosi per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. Le Loro Eccellenze Revme i Monsignori Bentivoglio Luigi, Arcivescovo di Catania, e Morgante Marcello, Vescovo di Ascoli Piceno, Membri della Pontificia Commissione della Disciplina dei Sacramenti per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II. S. E. Revma Monsig. Cabana Luigi, Arcivescovo tit. di Carallia, Consultore della Pontificia Commissione delle Missioni per la preparazione del Concilio Ecumenico Vaticano II.

21 aprile 1961. Gli Illmi e Revmi Monsignori: Sabattani Aurelio, Ewers Enrico, De Jorio Arturo, Anné Luciano, Rogers Gerardo Maria, Canals Salvatore, Casoria Giuseppe; e il Revmo Padre Bertrams Guglielmo, della Compagnia di Gesù, Consultori della Sacra Congregazione del Concilio.

» » L'Illmo e Revmo Monsig. Tinello Francesco; i Revmi Padri Don Hermans Vincenzo, dei Trappisti, e Fabregas Michele, della Compagnia di Gesù; il Revmo Don Fogliasso Emilio, dei Salesiani, Consultori della Sacra Congregazione dei Religiosi.

Parimenti con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri segreti soprannumerari di Sua Santità:

				•						
17	luglio	1959.	Monsig.	Donati Decio (San Severino).						
))	>>))	Monsig.	Gentili Ferdinando (San Severino).						
))	>>))	Monsig.	Sideri Francesco (San Severino).						
24	giugno	1960.	Monsig.	Caballero Michele A. (Cienfuegos).						
))))))	Monsig.	Peña Modesto (Cienfuegos).						
))	>>))	Monsig.	Rodríguez Orlando (Cienfuegos).						
2	settembre))	Monsig.	Capalla Perfetto (Jaro).						
))))))	Monsig.	Crucero Carlo (Jaro).						
))))))	Monsig.	Enojo Venceslao (Jaro).						
))))))	Monsig.	Tumbocon Cicerone (Jaro).						
27	ottobre))	Monsig.	Boumans Arturo F. M. (Breda).						
))))))	Monsig.	Rapallo Edoardo (Gibraltar).						
))))))	Monsig.	Bassett Ronald J. (Marquette).						
))	>>))	Monsig.	Gibbs Wilbur M. (Marquette).						
))))))	Monsig.	Curtin Giacomo T. (Saint Louis).						
))))))	Monsig.	Dwyer Adriano I. (Saint Louis).						
))))))	Monsig.	Hartnett Giacomo R. (Saint Louis).						
))))))	Monsig.	Stole Bernardo C. (Saint Louis).						
))))))	Monsig.	White Clarenzio D. (Saint Louis).						
))))))		Seoane Alfredo (Sucre).						
18	novembre))	Monsig.	Pospishil Vittorio (Filadelfia dei Ruteni).						
9	dicembre))	Monsig.	Brizio Umberto (Cuneo).						
))))))	Monsig.	Folco Francesco (Cuneo).						
22	»))	Monsig.	Starrenburg Giovanni Giacomo A. (Haarlem).						
12	gennaio	1961.	Monsig.	Cristofari Amedeo (Roma).						
26	»))	Monsig.	Sole Francesco (Alghero).						
))))))	Monsig.	Benazzi Dante (Bologna).						
))))))		Bonetti Alfonso (Bologna).						
))))))	Monsig.	Magagnoli Angelo (Bologna).						
)))) :))	Monsig.	Salmi Giulio (Bologna).						
))))))	Monsig.	Beccaria Cesare (Novara).						
))))))	Monsig.	Moretti Giovanni Battista (Novara).						

26	gennaio	1961.	Monsig.	Zoppetti Luigi (Novara).
7	febbraio))	Monsig.	Cesconi Alfonso (Trento).
1)))))	Monsig.	Longo Antonio (Trento).
))))))	Monsig.	Delugan Giulio (Trento).
1))))))	Monsig.	Gabrielli Giuseppe (Trento).
10))))	Monsig.	Vanzetta Giacomo (Trento).
1)))))	Monsig.	Manara Eugenio Francesco (Trento).
)))))))	Monsig.	Cadonna Guido (Trento).
))))))	Monsig.	Eccher Celestino (Trento).
)))))))	Monsig.	Haller Antonio (Trento).
1)))))	Monsig.	Lona Giuseppe (Trento).
1)))))	Monsig.	Corradini Giuseppe (Trento).
))))))	Monsig.	Zorer Angelo (Trento).
13))))	Monsig.	Carbonari Giacinto (Trento).
)))))))	Monsig.	Redolf Domenico (Trento).
))))))	Monsig.	Mora Enrico (Trento).
))))))	Monsig.	Dalponte Lorenzo (Trento).
))))))	Monsig.	Pizzolli Rodolfo (Trento).
))))))	Monsig.	Lorenzi Adolfo (Trento).
10))))	Monsig.	Pontillo Francesco (Agrigento).
))))))	Monsig.	Bellino Giuseppe (Agrigento).
))))))	Monsig.	Restivo Vincenzo (Agrigento).
))))))	Monsig.	Abella Luigi (Agrigento).
10))))	Monsig.	Birritteri Vincenzo (Agrigento).
1)))))	Monsig.	Padalino Francesco (Agrigento).
))))))	Monsig.	Gambino Emanuele (Agrigento).
))))))	Monsig.	La Mattina Amedeo (Agrigento).
1))))))	Monsig.	Benedetti Giovanni (Foligno).

Cameriere segreto soprannumerario di Spada e Cappa di Sua Santità:

11 novembre 1960. Il sig. Wahlert Harry Wernse (Dubuque).

Camerieri d'onore in abito paonazzo di Sua Santità:

```
26 gennaio 1961. Monsig. Cazzola Erminio (Ferrara).

» Monsig. Ferraresi Guerrino (Ferrara).
```

Camerieri d'onore soprannumerari di Spada e Cappa di Sua Santità:

27 ottobre 1960. Il sig. Carolei Franco (Roma).
8 febbraio 1961. Il sig. Bacchion Eugenio (Venezia).
10 » » Il Gen. Gazzini Gazzino (Roma).

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

28 gennaio 1961. A S. E. il Dott. Cunha Vasco Pereira da, Ambasciatore del Portogallo presso la Santa Sede.

- 13 marzo 1961. A S. E. il Dott. Reuter Emilio, Ambasciatore del Lussemburgo presso la Santa Sede.
- 27 » Al sig. Scacchi Giuseppe (Como).

La Gran Croce dell'Ordine di san Gregorio Magno:

13 marzo 1961. A S. E. Solamito Cesare Carlo, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario del Principato di Monaco presso la Santa Sede.

La Gran Croce dell'Ordine di san Silvestro papa:

- 31 gennaio 1961. A S. E. il Dott. Eula Ernesto (Roma).
- 25 marzo » Al sig. Toledo Juárez (Guatemala).

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

Il Cavalierato dell'Ordine di san Silvestro papa:

		11 00	ivai	ierai	o aett Oraine at san Silvestro papa;
17	agosto	1960.	Al	sig.	Habraken Guglielmo T. G. (Haarlem).
))))))	Al	sig.	De Amicis Giuseppe (L'Aquila).
))))))	Al	sig.	Crasborn Enrico U. G. (Roermond).
>>))))	Al	sig.	Van Bergen Massimiliano (Roermond).
))))))	Al	sig.	Vermin Vittore M. L. (Roermond).
26	>>))	Al	sig.	Vlaskamps Ermanno G. G. (Utrecht).
2	settembre))	Al	sig.	Bakker Giovanni (Rotterdam).
))))))	Al	sig.	Bastiaanse Teodoro W. (Rotterdam).
))))))	Al	sig.	Groot Giacomo Gerardo (Rotterdam).
))))))	Al	sig.	Koehler Cristiano P. R. (Rotterdam).
))))))	Al	sig.	Rogier Lodovico J. S. (Rotterdam).
))))))	Al	sig.	Van Voorst Tot Voorst Erik A. J. M. (Rot-
					terdam).
))	>))))	Al	sig.	Vorst Giovanni D. C. M. (Rotterdam).
))))))	Al	sig.	Teepe Lorenzo Antonio (Rotterdam).
9))))	Al	sig.	Saffirio Evasio (Casale Monferrato).
))))))	Al	sig.	Ayuso Vittoriano S. M. (Comodoro Rivadavia).
))))))	Al	sig.	Versiani Cunha Paolo (Comodoro Rivadavia).
))))))	Al	sig.	Schockmel Ottone (Luxembourg).
))))))	Al	sig.	Van Eessel Leone (Malines).
)))))))	Al	sig.	Santini Gino (Padova).
))))))	Al	sig.	Tavani Silvio (Padova).
)))))))			Giorgetti Renato (Rimini).
)))))))			Balestrero Walter (Tortona)
)))))))	Al	sig.	Boero Giovanni (Tortona).
))))))	Al	sig.	Van Spaandonk Francesco G. G. M. ('s-Hertogenbosch).
16))))	Al	sig.	Doretto Umberto (Concordia).
))	>>>))	Al	sig.	Van Lierop Giovanni Francesco (Haarlem).

Al sig. De Beyer Lamberto (Rotterdam).

16	settembre	1960.	Al sig. Gruythuysen Walter P. G. (Roermond).
))))))	Al sig. Hutjens Enrico Gerardo (Roermond).
30	3)))	Al sig. De Grijs Gerardo J. A. (Groningen).
)))))))	Al sig. Nibbelke Giovanni E. (Groningen).
18	ottobre))	Al sig. Angelini Pasquale (Roma).
))	>>))	Al sig. Cirielli Mario (Roma).
))))))	Al sig. Pietrangeli Fortebraccio (Roma).
))))))	Al sig. Rinaldi Giulio (Roma).
))))))	Al sig. Spezzaferri Franz (Roma).
))	>>))	Al sig. Tuccimei Gustavo (Roma).
))	>>))	Al sig. Urbani Ettore (Roma).
27)))))	Al sig. Chiocchio Pasquale (Boiano-Campobasso).
))))))	Al sig. Cioni Alberto (Livorno).
))))))	Al sig. La Tegola Pasquale (Pozzuoli).
11	novembre))	Al sig. Milani Antonio (Bologna).
))))))	Al sig. Vanoli Carlo (Milano).
))))))	Al sig. Sciuto Paolo (Roma).
18	>>))	Al sig. Tiberi Venturucci Marco (Arezzo).
))))))	Al sig. Macchia Ugo (Brindisi).
))))))	Al sig. Cappa Gino (Casale Monferrato).
))))))	Al sig. Coveliers Ludovico (Malines).
))))))	Al sig. Suars Paolo (Malines).
))))))	Al sig. Verrept Giuseppe (Malines).
))))))	Al sig. Banzola Vincenzo (Parma).
24)))))	Al sig. Gorré Giovita (Aosta).
2	dicembre))	Al sig. Manfredi Giuseppe (Diano-Teggiano).
))))))	Al sig. Orlando Giuseppe (Grosseto).
))))))	Al sig. Demorteau Giuseppe (Liége).
))))))	Al sig. Désirant Emilio (Malines).
))))))	Al sig. Samoy Achille (Malines).
))))))	Al sig. Segala Alessandro (Milano).
))))))	Al sig. Mothé Walter (Tournai).
9))))	Al sig. Brandolini Primo (Cesena).
22))))))	Al sig. Fiorini Antonio (Faenza).
))))))	Al sig. Zannella Giovanni (Gaeta).
))))))	Al sig. Bianchi Dandolo (Roma).
))))))	Al sig. Tofini Eugenio (Roma).

LIBRERIA EDITRICE VATICANA CITTÀ DEL VATICANO

Card. ALFREDO OTTAVIANI

INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI

Vol. I, Ecclesiae constitutio socialis et potestas, pp. xvi-404. Editio quarta emendata et aucta. L. 2500 (\$ 4,20);
Vol. II, Ecclesia et Status, pp. vii-497. Editio quarta. L. 2500 (\$ 4,20)

COMPENDIUM IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI

in usum Auditorum S. Theologiae, pp. vIII-489. Editio quarta emendata et aucta. L. 1800 (\$ 3)

IL BALUARDO

Discorsi e scritti in difesa dei valori umani e cristiani

SOMMARIO

Premessa: Presento me stesso - « La Chiesa difende l'uomo » - Chiesa e antichiesa - Non siamo insensibili alle sofferenze del Corpo Mistico - Servire la Chiesa e non servirsene - Per un popolo eroico - Amore della Chiesa, anelito di vita eterna - Lo Spirito vivificatore del Corpo Mistico - C'è sempre il Papa - Videre Petrum - A servizio della Chiesa: la Curia Romana - « Chi ascolta voi, ascolta me » - « Vi perseguiteranno » - Il sale della terra - Non preti operai, ma preti degli operai - Così si serve la Chiesa dalla Cattedra - « Siate Cristiani, a muovervi più gravi » - La Chiesa ha i suoi arditi: gli eroi della carità - Libro e censura, « noblesse oblige » - Quando l'arte era di casa nella Chiesa - Nella libertà giganteggia la Chiesa - Il giornalista cattolico, sentinella laica della Chiesa - Anche sullo sport la Chiesa dice la sua parola - Veglia Maria sulla Chiesa.

Un vol. in-16° di pp. 288, L. 1400 (\$ 2,40)

L'ATTIVITÀ DELLA SANTA SEDE NEL 1960

Volume in-8°, pp. 446, 60 tavole in nero, 8 tavole a colori, sopracoperta a colori con ritratto del S. Padre – L. 2500 (\$ 4,20)

LIBRERIA EDITRICE VATICANA CITTÀ DEL VATICANO

Prodivit

BREVIARIUM ROMANUM (totum)

iuxta novum rubricarum Codicem redactum

Unum volumen, in-12° (cm. 11,5×18) pp. 1670 – In charta indica Oxonia eburneata – Typis clarissimis, rubris et nigris – In festis principalioribus imaginibus decoratum; spissum: cm. 2,50; pondus: 1 vol. rileg.: gr. 530.

		-		_												
Solut	ım												Lit.	6.800	\$	12
A) C	rio contec	tum cum	sectione	foliorum	rubra								30	8.100	\$	14
B) C	rio contect	um cum	sectione	foliorum	aurea			٠					39	8.600	\$	15
C) C	rio caprino	contect	ım cum	sectione	foliorum	aur	ea				٠		30	9.100	\$	15,50
D) C	rio caprino	contect	um cum	sectione	foliorum	rub	ra-a	ura	ta				39	9.400	\$	16
E) C	rio caprino	optimo	contectu	m cum	sectione	folio	ruu	r	ıbra	1-81	ıra	ta				
01	namentis a	ureis dec	oratum .						٠				30	10.200	8	17,50
• T	gumentum	e corio	factum,	cuius ver	tex fibu	la cla	audi	tur,	ac	l u	nu	ш				
	volumen ac	ccommode	atum							9	٠		30	2.500	\$	4
• T	gumentum	e corio	factum,	quod me	tallicis v	erticu	lis i	fuln	nine	0 1	noe	lo				
	clauditur,	et est ad	unum v	olumen	accomm	odati	un						39	3.500	8	5

MISSA S. GREGORII BARBADICI EP. et CONF.

MISSA S. ANTONII MARIAE CLARET EP. et CONF. (23 octobris)

ORATIO PRO RES PUBLICAS MODERANTIBUS

Forma eduntur cmnibus Missalibus apta - Typis clarissimis, rubris et nigris - L. 150 (\$\frac{5}{0},30)

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

Administratio: Libreria Editrice Vaticana - Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis: In Italia, Lib. 2500 - extra Italiam, Lib. 3500 vel \$ 7 Pretium unius fusciculi: In Italia, Lib. 150 - extra Italiam, Lib. 250 vel \$ 0.40

> Libraria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos

"Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur "
(Ex Commentarii Officialis ratioue, die 29 Octobris 1908 edita)

